

Centrul Regională

PROLETARI DIN TOATE ȚARILE, UNIȚI-VA!

ANUL II

50

JOI 11 MAI 1967

12 PAGINI

2 LEI

Fotbal

Revistă săptăminală

Se pare că apărătorii clujeni (Anca și Szöke) nu pot opri înscrierea golului de către Constantin. Mingea va ieși însă afară. Această spectaculoasă fotografie, realizată de fotoreporterul D. LAZĂRESCU, primește PREMIUL SAPTĂMINII.

Ediția a XX-a a Turneului U.E.F.A.

NICI ACUM JUNIORII ROMÂNI NU S-AU CALIFICAT ÎN SEMIFINALE

ANKARA (prin telefon de la trimisul nostru special).

Obişnuitele pagini de sport ale ziarelor de aici oglindesc în aceste zile evenimentul sportiv numărul 1 al sezonului spre care se îndreaptă privirile tuturor amatorilor de fotbal. Și aici, ca în toate părțile, există mulți iubitori ai fotbalului, dovadă că în fiecare zi, în ciuda timpului umed (aproape că n-a fost zi să nu plouă) au existat între 10.000—35.000 spectatori. Mai

Petre GAȚU

(Continuare în pag. 12)

Pag. 3:

DE CE ESTE VICIAT SPIRITUL SPORTIVITĂȚII?

Pag. 5, 6, 7, 8:

Comentarii, clasamente și fotografii pe marginea meciurilor din etapa a 22-a

Pag. 10:

SECRETELE COPACABANEI — impresii din fotbalul brazilian —

CE-I NOU ÎN ECHIPA ELVEȚIEI?

● Doctorul Foni, selecționerul reprezentativei elveteze, n-a putut urmări principală verificare a omenilor lui, înaintea partidei cu România, fiind suferind. A doua zi după jocul cu Cehoslovacia, verificarea de cure aminteam, secundul său Ballabio i-a făcut o vizită spre a-l informa asupra observațiilor lui și a stabili ce trebuie făcut pentru importanța partidei dola 24 mai. Cei doi televizionari au hotărât să mențină în lot și — după toate probabilitățile și ca titulari — patru dintre cei cinci jucători ai apărării imediat, adică: Barbier (portar), Führer (fundas decapita), Tachella (fundas central dreapta) și Stocker (fundas central stanga). Notați că Stocker a debutat în mișcarea cu ocazia întinerii dola Basel și a dat deplină satisfacție. Singurul

(Continuare în pag. 12)

O SĂPTĂMÎNĂ LA FARUL

Fiecare reînnoțirea în rada portului înseamnă pentru echipajul Farului un respiro în lunga călătorie prin apele de furtună ale campionatului. Deși masivitatea echipei, buna sa pregătire din acest an, au făcut ca „tangajul” să fie mult mai mic decât în edițiile trecute, au fost și destule furtuni abătute asupra ei. Astfel, în cele 14 zile cât a fost plecată pe ruta București - Sofia - Craiova - Ploiești - Tulcea, nava Farul a întâlnit la Sofia un... taișun de gradul 5, iar valurile puternice de la Ploiești și Pitești au deteriorat astfel elicele încât nici acolo, nici la Tulcea, la gurile Dunării, jucătorii constănțeni n-au putut înscrie vreun gol.

Fiecare reînnoțirea în port este totodată așteptat răscăierii navei. Ne-am îmbărcat și noi o săptămână, fiind alături zi de zi de echipajul și comandant de Vioară Mărdărescu și Petre Comăniță.

Însemnările de mai jos constituie Jurnalul de bord al acestei perioade:

Pe teren. Într-o parte, se antrenau atacanții și mijlocii, în cealaltă parte apărătorii. Primii lucrează în regim de viteză, ceilalți... au valenți! Oare la meciuri, atacanții adversari în cont de această auto-dispensă de efort?

Kallo și Ologu, două extreme explozive. Dar în timp ce primul adaugă vitezei și gândirea tactică, secundul uită uneori lecția pe parcursul sprintului.

ocupa de cel mai mic fotbalist: piticii și juniorii! — ne spune Bilkoș.

Iar tindrul Bilboacă, căruia chemările la lotul reprezentativ de juniori i-au perturbat frecvența, are acum mult de învățat. Și între două manuale, speranța zboară la... I.C.F. (desigur specialitatea fotbal!). De aceea, canzucățiile acordate de prof. Mares, absolvent al Institutului de Cultură Fizică și Sport, nor îi foarte prețioase pentru viitorul candidat la studenție.

Pe Mares l-am întâlnit pe stradă, uitându-se atenț la o hirtie. Secretul hirtiei? Un plan de activitate pentru munca sa de organizator cultural-sportiv la Eforie. Doar sezonul estival bata la ușă și anul turistic internațional, necesită eforturi sporite!

Într-un magazin constănțean cu articole sportive. Georgescu alegea cu multă atenție din rafturi o pereche de pantaloni și un călțor, un tricou și o pereche de ghete de baschet.

— Pentru flăcăul tău, Giță?

— Flăcăul meu va veni în curând, acum însă cumpăr pentru flăcăul nostru, al echipei: macul Anan. Melipet din mijlocul nostru, căt stranecăd, el este „port-bonheur”-ul echipei!

Impasibili ca un sfârș (dătești spun că atunci când scotea o vorbă, ștenea împoștărilor din port, sălbuia evenimentul), tindrul Foti D. Foti, secretarul clubului Farul, este omniprezent, punând umărul unde e mai greu, cunoșcând îndaproape multăla activitate a clubului, fiind mereu în mijlocul sportivilor. Are însuși o sălbăticie, nemăsurată: fotbalul. E de fapt un „secret” al lui Poichinele!, însuși — între două drumuri spre sala Sporturilor, unde se antrenează voleibaliștii și baschetaliștii și sala de antrenament a boxerilor și luptătorilor — el se oprește „puțin” (cam 2 ore) la antrenamentul fotbalistilor; între două pedinte, își găsește timp să discute cu fotbalistii, iar duminică își dăruiește astfel timpul încălțării scărului unui meci al echipei de fotbal! Ce să-i faci, fostul jucător de la Dezbroieța Constanța nu-și poate uita prima dragoste a adolescenței...

Crede că dacă s-ar căuta cindva prototipul unui „microbist” sedes, cu funcție organizatorică în club, șansa mare de alege se are la inginerul Huhabei, din biroul secției de fotbal de la Farul. Dași are o muncă de răspundere în cadrul Truștii Regionale de Construcții, planul său de activitate cuprinde zilnic (bînăntelele în șfara orilor de serviciu) și... șantierul Farul.

Duminică de duminică, autocarul ce transporta echipa are ca însoțitor un autoturism. Și s-au mai întâmplat cazuri cind pe neașteptate l-au întrerupt pe tovărășul inginer constructor, în mecanic. Și atunci a urmat o cursă contra-cronometru, pentru ca membrul secției de fotbal să fie pe teren la sfârșul de început al arbitrajului.

Antrenament la două porți cu juniorii. Se urmărește, în condiții de joc, tema săptămînit: jocul pe aripi cu finalizarea pe centru. Tulan continuă să rătăcească din apropierea porții dar jocul urmează fără nici o observație. „Arbitrul” Comăniță l-a ferit. De ce? Ca la următorul meci din campionat, Tulan „să lertie” poarta adversă?

Ologu este fentat de câteva ori la rînd de juniorul Zăbavă (născut în 1949 la Pîntehale; elev electrician la școala profesională; o extremă stîngă foarte curajoasă, deși se află la o doua sa evoluție pe gazon, în compania „maestrilor”). Și atunci Ologu îi cere lui Dumbrovă să-l „ia tare” pe puțin. A uitat oare Ologu vremea cînd junior fiind, bătea la porțile echipei țării?

Kozka îi dă la fiecare antrenament este un gol lui Ufa, de la peste 20 de metri. De ce nu repetă figura și în poarta adversarilor la meciurile de campionat?

În prezintă meciului de la Tulcea cu U.T.A. Mancia s-a căsătorit. De această ceremonie a fost și noi... sôbră el de obicei. Pe Kozka îl așteptam după antrenamente, soția și fetița. Urma cu regularitate promenade de după masă. În mașina cere-și ducea la Tulcea, Kallô și Ologu mai aveau două „extreme” lângă ei: soție!

Înă decă în acțiune familia Furuș!

Acum citava rînd. Vintilă Mărdărescu e lipsit pentru prima oară de la antrenament, în cei 18 ani de carieră. Febra și gripa n-au vrut să țînă cont de această dată de clasament. Totuși antrenorul Farului și-a însoțit echipa la Tulcea deși avea în acea zi aproape 30 de grade temperatură!

FINALA F. C. SANTOS - PENAROL MONTEVIDEO

CONSTANTIN GHEȚU — București: „În anul 1965, F. C. Santos a fost eliminat în semifinalele Cupei campionilor Americi de Sud de Penarol Montevideo, actuala deținătoare a trofeului. Care sînt scorurile acestei partide?”

În ediția 1964-65 a Cupei campionilor Americi de Sud, semifinalele au fost disputate de Independiente și Boca Juniors (ambale din Argentina) de o parte, F. C. Santos (Brazilia) și Penarol Montevideo (Uruguay) de alta.

PRIMII MAESTRI AI SPORTULUI LA FOTBAL

TITUS PACURARIU — Tg. Mureș: „Cine au fost primii jucători români care au primit titlul de maestru al sportului?”

Printre cei mai vechi maestri ai sportului din fotbalul nostru se numără: Iosif Patschovschi (primul care a fost distins cu titlul de maestru emerit), Adalbert Andrei-vici, Alexandru Apolzan, Gheorghe Băcuț, Petre Bădăreanu, Ștefan Balint, Tiberiu Bone, Valeriu Călinescu, Iosif Cocaci, Nicolae Drăgan, Nicolae Dumitrescu, Victor Dumitrescu, Alexandru Ene, Zoltan Farnati, Traian Ivănescu, Andrei Maresa,

Victor Moldovan, Petru Moldoveanu, Dumitru Nicolae-Mitcov, Titus Ozon, Tudor Paraschiva, Ștefan Rodanu, Nicotă Roman, Gabriel Serjôzo, Ioan Suru, Iosif Szűcs, C. Toma, Gh. Vozzi, Ion Voinescu, Francisc Zavelo, Vasile Zavelo.

Ulterior, dinște, lista s-a mărit iar unii dintre ei au primit și titlul de maestru emerit. Prezentarea acestora s-a făcut în coloanele revistei noastre.

CE ESTE „BALONUL DE AUR”?

RADU SAVULESCU, student din Cluj: „Am cîștit despre trofeul „Balonul de aur”, care i-a revenit în 1966 lui Bobby Charlton. Vă rog să mă lămuriți ce e cu acest trofeu, cum se atribuie, de către cine?”

„Le balon d'or” este un trofeu instituit de publicația franceză „France Football”. Juriul este alcătuit numai din ziaristi (corespondenți din străinătate și reviste, redactorii săi, alți ziaristi horeunoscuți de peste hotare) care răspund la un chestionar, indicînd fiecare cite cîntă nume de jucători pe care-i apreciază cel mai mult.

„Balonul de aur” a fost acordat pentru prima dată în 1956 lui Just Fontaine. Primul notat primește 3 puncte, al doilea 4 puncte și a.m.d.

CAMPIONI CU CELE MAI PUȚINE ȘI CELE MAI MULTE ÎNFRÎNGERI

FLOREA CHINTESCU, elev din PIATRA-OLT: „Aș dori să-mi răspundeți care este echipa (eventual echipele) care a cîștigat campionatul totalizînd cel mai mare număr de înfrîngeri.”

Nu numai că vă satisfacem rugămintea, dar vă oferim ceva mai mult decât ne-ați solicitat: un tabel al echipelor campioane din anul 1932-33 și pînă astăzi, cu situația cu care au încheiat edițiile respective. Din acest tabel puteți extrage, după și alți cititori, ceea ce vă interesează, în legătură cu întrebarea pusă.

An	Club	Puncte	Înfrîngeri
1932-33	Ripensia Timișoara	14	21
1933-34	Venus București	10	11
1934-35	Ripensia Timișoara	22	14
1935-36	Ripensia Timișoara	22	13
1936-37	Venus București	22	13
1937-38	Ripensia Timișoara	20	17
1938-39	Venus București	22	14
1939-40	Venus București	22	15
1940-41	Unirea Tr. București	24	19
1946-47	I.T. Arad	26	20
1947-48	I.T. Arad	36	22
1948-49	I.C. Oradea	26	16
1950	U.T. Arad	22	11
1951	C.C.A. București	22	11
1952	C.C.A. București	22	15
1953	C.C.A. București	20	11
1954	FL roșie U.T. Arad	26	15
1955	Dinamo București	24	15
1956	C.C.A. București	24	15
1957-58	Petrolul Ploiești	22	12
1958-59	Petrolul Ploiești	22	15
1959-60	C.C.A. București	22	15
1960-61	C.C.A. București	26	17
1961-62	Dinamo București	26	14
1962-63	Dinamo București	26	14
1963-64	Dinamo București	26	18
1964-65	Dinamo București	26	17
1965-66	Petrolul Ploiești	26	16

Cum vedeți, cele mai puține înfrîngeri le-au suferit Venus în 1938-39 și C.C.A. în 1952, iar cele mai multe Petrolul în 1957-58.

TREI GEMENI ÎNTR-O ECHIPĂ!

PAVEL DUMITRACHE-București: „Mi-amintesc, cu plăcere, de fotbalul practic de frații Munteanu (Anton și Dumitru) de la Petrolul. Oare prezența unor gemeni a rămas o „performanță” unică?”

Așa s-a părut după ce Anton și Dumitru Munteanu au părăsit încet, încet scena fotbalistică. Se eridea ca apariția lor va rămîne singulară la noi. Dar frații Munteanu nu au avut parte de această

satisfacție și nici Petrolul. O altă echipă, Record Mediaș a legîtmat... trei frați gemeni: pe Alfred, Eduard și Horst Steinhauser, născuți la 29 august 1947.

DE PE CUPRINSUL ȚĂRII

DEVA

CAMPIONATUL DE JUNIORI ÎN REGIUNEA HUNEDOARA

După consumarea a 16 etape din campionatul regional, rezervat juniorilor, în fruntea clasamentului continuă să se afle echipa „Aurul” din Brad.

Iată clasamentul:

- Aurul Brad 14 13 0 1 50:12 28
- Constructorul Hunedoara 16 6 6 2 30:11 28
- C.F.R. Simeria 15 9 4 2 34:12 22
- Mînerul Vulcan 16 8 4 2 28:28 20
- Unirea Alba 18 6 4 6 26:25 16

Urmează în ordine: Mînerul Ghehar, Mînerul Aninoasa, Dacia Orăștie, Paringul Lonea, Textila Sebeș, I.G.O. Deva, Mînerul Teiuș și Voința Ili.

N. SRUCHEA
corespondent

ARAD

CUPA TINERETULUI

2 mai, „ZIUA TINERETULUI” a prilejuit arădenilor și multe manifestații sportive. Și nu se putea ca alături de handbal, volei, baschet și demonstrație de gimnastică, fotbalul să nu fie prezent în programul oferit tineretului în orașul de pe Mureș.

Astfel, pe terenul I.C.A., acolo unde cu zece de ani în urmă, bunicii tinerilor de azi puneau temelile tradiției fotbalistice în Arad, s-a desfășurat în fața unor „galerii” de învidiat, finala „Cupei tineretului”. A evoluat în acest meci, cel mai recent schimb al stăfetei balonului rotund, juniorii. Sau mai precis, echipele școlilor profesionale „Vasile Roșiu” și „Vagonul”, cele mai

bune din totalul de 16 echipe participante la competiția organizată de comisia orășenească de fotbal în colaborare cu U.T.C.

După un meci viu disputat și de un bun nivel tehnic (în rîndurile celor două protagoniste evoluau mulți juniori din echipele U.T.A. și Vagonul, de activitate în campionatul republican) rezultatul a fost nedrept: 1-1. Conform regulamentului, pentru stabilirea învingătorului fiecare echipă a executat câte cinci lovituri de pedeapsă. Mai calm și mai rutinat, vitorii muncitori ai uzinei de vagoane n-au ratat deloc, în timp ce adversarii lor au înscris doar de trei ori. Ei au înscris deci în posesia Cupei dar meritul reușitei spectacolului sportiv revine deopotrivă ambelor formații.

J. TUDORACHE
corespondent

LUPENI

PRIMELE MECIURI DIN „CUPA ROMÂNIEI” 1967-68

Comisia orășenească de fotbal a programat recent prima fază a „CUPEI ROMÂNIEI”, competiție în care au fost angrenate cele opt echipe care activează în campionatul orășenească de fotbal. Iată rezultatele înregistrate: Mînerul Urișca — Constructorul Lupeni 4-0 (1-0); Mînerul Bînița — Preparatorul Lupeni 0-1 (0-0); Preparatorul Petrița — Mînerul Dîjia Petroșeni 3-0 (1-0); C.F.B. Petroșeni — Constructorul Mîner Petroșeni 0-3 (0-1).

Cea mai disputată înfrîngere a furnizat-o echipa Mînerul Bînița care, deși a jucat pe teren propriu, a părăsit terenul învinșă de către echipa Preparatorul din Lupeni. Următoarea etapă a acestui competiții va programa meciuri între echipele învingătoare din prima etapă.

S. BALOI
corespondent

Pe oare mai mult ca în anii din urmă, disputele din eşaloanele superioare ale fotbalului nostru (categoriile A și B) au stat sub semnul echilibrului, poliile clasamentelor având acum, la declanșarea finalului, o compoziție de joc finită, semne de întrebare neliniștitoare însoțind evoluția multor echipe.

Pe teren se câștigă acum lăur cu lăur din cununa campionilor, se întrevade destinaul următoarelor 365 de zile, se tranșează rivalități și se achită, din păcate, vechi polițe... Pe scurt: miză mare! Și, de altfel, aceasta constituie „sarea și piperul” întrecerilor sportive, fermentul care ține trează interesul publicului larg pentru fotbal. Publicul vrea însă să vadă meciuri în care, îndrăgirea cu care adversarii își apără șansele, să tensioneze SPECTACOLUL, să impulsioneze CALITATEA JOCULUI și nu să le rezeze prin mijloace nesportive.

Iată însă că așteptările îndrăgitorilor sportului de balonul rotund sînt pe alocuri înșelate. Din cele relatate în această pagină se desprind aspecte ce trebuie condamnate și care au constituit, recent, piese ale dosarului aflat pe masa comisiei de disciplină de pe lângă F.R.F.

LA JUDECATĂ...

Vineri ora 18. Pe culuarul federației, aglomerație. Chi-puri tinere de fotbaliști, înfîlnite duminică de duminică pe verdele stadioanelor, alături de care constatăm prezența antrenorilor lor: Czako, Jac, Birău, Schiopu și N. Dumitrescu (U.T.A.), D. Popescu (Steaua), Răducanu, Dan, Greavu, Jamaischi, Motroc, Ion Ionescu, Dumitriu și V. Stănescu (Rapid), Florescu, Hulea, Luban, Iacob, Ion Ionică și I. Unguroiu (Oțelul Galați), C. Ionescu, Ilie Stelian și Ștefan Vasile (Dinamo Pitești), Filip Eugen și Gheorghe Dungu (Chimia Făgăraș) etc. etc. În perspectivă, alcătuirea unui nou lot republican? Departe de așa ceva! Convocarea lor are o cu totul altă substanță. Chiar și un neavizat simte atmosfera apăsătoare, tristă, apropiată de cea a culoarelor tribunalelor. Cei mai mulți dintre cei prezenți au fost chemați în calitate de „inculpați”, ceilalți, pentru a confirma sau infirma fapte la care au fost martori. Se discută în grupuri, șoptit și atît de... blajin, încît cu greu poți să bănuiești că ceea ce i-a adus aici din diverse colțuri ale țării a fost de fapt incapacitatea proprie de a-și stăpîni nervii și de a păstra în teren o atitudine civilizată. Rînd pe rînd, ei sînt invitați acum în sala din capătul coridorului pentru a explica împrejurări și fapte la care au participat direct sau indirect în timpul ultimelor partide susținute.

Sarcina comisiei de disciplină nu este deloc simplă. De multe ori, „impricinații” contestă acuzațiile sau încearcă să le diminueze gravitatea, aducînd în discuție argumente, după părerea lor tari. După zeci de minute de dezbateri, de confruntări cu realitatea înscrisă în foile de arbitraj și în rapoartele de observație, șubreziența „dovezilor” aduse de cei judecați devine limpede. Alteori, înșiși fotbaliștii care, pe teren, au intrat în conflict reciproc, aici încearcă să se acopere tot reciproc, aducîndu-și aminte cu întirziere de ceea ce înseamnă noțiunea de prietenie. Într-un asemenea caz, misiunea comisiei devine, evident, mult îngreuiată. Un exemplu: fiind întrebat cum a fost lovit de Jac, D. Popescu a replicat: „Nu, nu m-a lovit. M-a împins cu pumnul (!) din spate. N-a fost grav”. „Cu pum-

mul?” — a fost din nou întrebat. „Nu!” — a răspuns imediat D. Popescu. „M-a împins destul de tare, dar nu cu pumnul. Era o atmosferă încărcată, așa că...”. Intenția mijlocașului de la Steaua de a estompa fapta lui Jac, comisă asupra lui, era evidentă. Comisia de disciplină nu s-a lăsat înșelată însă de această manevră și i-a aplicat lui Jac o meritată sancțiune, a cărei blîndete s-a datorat — rețineți — recunoașterii sincere a faptei săvîrșite, adoptată în fața comisiei de însuși autorul ei.

Jac iese, dar cazul U.T.A. nu se încheie. Sînt judecați Birău, Czako, Schiopu și Igna. Cu ochii în pămînt ei retrăiesc, din lectura faptelor cuprinse în raportul observatorului, momentele penibilelor lor acțiuni întreprinse în timpul jocului împotriva arbitrilor.

„Pe rol” sînt trecute apoi incidentele din finalul jocului Dinamo Pitești — Rapid. Dan arbo-rează o mină întunecată, Jamaischi zîmbește candid, dar își frîmîntă nervos mîinile, Greavu pare hotărît să dezvăluie o mare taină, Răducanu se leagănă ușor cînd pe un picior cînd pe celălalt, Ilie Stelian ascultă calm, C. Ionescu privește din cînd în cînd la Răducanu. Se expun faptele de la dosar, apoi se cer părerile jucătorilor.

Jamaischi: „Am plîns de necaz la acei 11 m., dar altceva nu am făcut. Nu m-am tăvălit pe jos și n-am lovit pe nimeni”.

Greavu: „În timpul jocului, arbitrul Pop Gavrilă mi-a declarat că el este proparul nostru (!?) și că nu vom putea cîștiga. I-am cerut în repetate rînduri să nu-și bată joc de munca noastră. Remarcă atitudinea deosebit de corectă a jucătorilor de la Dinamo Pitești, manifestată în timpul finalului partidei”.

Dan: „I-am spus arbitrilor că dacă nu conduce jocul corect, îl string de gîf. După cum vedeți, eu nu m-am ținut de cuvînt (sic) în schimb el nu a fost corect. Nu l-am faultat pe Ilie Stelian la faza din care s-a dictat 11 m.”.

Răducanu: „Nu l-am lovit pe C. Ionescu. L-am împins... într-un mod amical, cum obișnuiesc eu. Nici nu aveam de ce s-o fac”.

C. Ionescu: „L-am rugat pe Răducanu să se dea în poartă și el m-a atins ușor cu piciorul. N-a fost nimic grav”.

DE CE ESTE VICIAT SPIRITUL SPORTIVITĂȚII?

LA ACEASTĂ ÎNTREBARE VOR TREBUI SĂ RĂSPUNDĂ JUCĂTORII, ANTRENORII, SECȚIILE DE FOTBAL ȘI UNII SPECTATORI

Ilie Stelian: „La faza care a declanșat incidentele, Dan m-a faultat”.

Și aici, PIESELE DE LA DOSAR AU INFIRMAT SAU AU INTĂLAT MULTE DIN CELE RELATATE DE JUCĂTORII C. Ionescu și Răducanu, buni „amici” în fața comisiei, pe teren s-au insultat reciproc; Jamaischi nu a fost nici el sincer, Năsturescu și-a dat drumul nervilor etc. etc. DIN CONCLUZIILE COMISIEI S-A DESPRINS CĂ SINGURII JUCĂTORI DE LA RAPID CARE AU AVUT O ATITU-DINE DISCIPLINATĂ, ÎNCERCÎND SĂ-ȘI TEMPEREZE COLLEGIUL, AU FOST MOTROC ȘI I. IONESCU. Ei au fost, de altfel, singurii care nu au luat nici o sancțiune din partea federației. Grăitor, nu?

Dintre cazurile discutate în această ședință a comisiei de disciplină, am mai reținut unul, cu o semnificație aparte: meciul Oțelul Galați — Dinamo Bacău. În fața comisiei au fost chemați, împreună cu antrenorul Ion Unguroiu, Florescu, Hulea, Iacob, Luban, învinuiți de a fi bruscat arbitrul și Ion Ionică, acuzat de a-l fi lovit grav pe Vătafu. Chestiunea atacării arbitrilor a fost elucidată rapid. Principalul vinovat — Florescu, care-și primește pedeapsa. Urmează după aceea cazul lovirii lui Vătafu.

Iată mai întîi o scurtă stenogramă a discuțiilor:

G. Dumitrescu, președintele comisiei: „Tovarășe Ionică, explică-ne cum l-ai lovit pe Vătafu”.

— Nu l-am lovit. El mi-a aruncat cu noroi în ochi, insultîndu-mă. Eu am schițat un gest agresiv și Vătafu a căzut la pămînt (!).

— Și nu și-a mai revenit decît tirziu, în vestiar?!

— Nu-mi pot da seama ce s-a petrecut.

Hulea și Iacob: „În timpul aceluia, la noi în careu era fază de joc, așa că nu am văzut nimic în partea opusă a terenului”.

— Dar dv., tovarășe Unguroiu?

— Am să fac „lumină” eu. Nu Ion Ionică l-a lovit pe Vătafu, ci... acesta (și antrenorul Unguroiu scoate din buzunar un carnet de legitimare și îl depune pe masă. Pe el citim: Stănculescu). Acest jucător ne-a creat numai grotăți, este un recidivist și cerem suspendarea lui pe doi ani.

În sală, stupeoare. Din rapoarte, pe baza declarațiilor făcute de însuși delegatul echipei Oțelului la fața locului, reiese clar că autorul acelei lovituri aplicate lui Vătafu era Ion Ionică. Întrebat, acesta nu a putut aduce nici

un element nou. În atare situație, comisia de disciplină l-a sancționat pe Stănculescu cu 2 ani suspendare, dar e foarte posibil ca acest caz să nu fi fost totuși încheiat. Ni s-a părut suspectă doza de seiner cu care au „depus” Ion Ionică, Hulea și

va aspecte reieșite din ședința comisiei de disciplină de pe lângă federația de fotbal, ținută vineri 5 mai. O ședință, din păcate, cu o ordine de zi încărcată la propriu și la figurat. Faptele dezbătute, aspectele lor lăturale care puțin cunoscute, unor penibile,

„FRUCTELE MÎNII”

O deplasare făcută zilele trecute la Galați ne-a prilejuit întâlnirea cu câțiva din iubitorii ADEVĂRAȚI ai fotbalului din frumosul oraș danubian. Pe lângă emoțiile mislușoare pe care le trăiește „pe mina Siderurgistului”, aspiranții cu șanse la un loc în categoria A, simpatizanții gălățeni ai jocului cu balonul rotund încearcă o categorie aparte de sentimente pentru recentele întâmplări antifotbalistice petrecute pe frumosul stadion Dunărea din localitate.

Regret și revoltă, revoltă și regret. Iată dominantele reacțiilor sincere a marelui masă de iubitori ai fotbalului gălățean față de penibilele demonstrații — absolut străine spiritului sportului nostru — petrecute în ziua de 23 aprilie pe stadionul Dunărea.

Ce s-a întîmplat atunci pe stadionul gălățean?

S-au disputat două meciuri de fotbal (un spectator gălățean ne-a scris că ele aduceau mai mult cu catch-ul, unul de categoria C și altul de categoria B).

Primul nu punea, aparent, probleme deosebite. Era vorba doar de un meci „în familie” între două formații gălățene: Ancora și Gloria C.F.R. O adevărată stupeoare a cuprins publicul atunci cînd și-a dat seama că jocul „în familie” este — de fapt — o adevărată cîmășărie, care a contagiât și unele grupuri de spectatori (care, lucru nemaiîntîlnit, făceau parte chiar din secțiile celor două echipe) ce își disputau — în paralel — meciul lor de pumnal în tribună.

Din nefericire, faptele nu s-au oprit la primul meci, care a fost doar o „uvertură” la un trist lîng meciul. Meciul „vedetă”, Oțelul Galați — Dinamo Bacău, a fost într-adevăr VEDETA negativă a aceluia cuplaj.

Primii de un cor de huiduieli chiar din momentul cînd și-au făcut apariția pentru încălzire, fotbaliștii din Bacău au fost „controlați” cu o rară duritate tot timpul partidei. Unul dintre ei, Vătafu, a fost chiar scos în nesimțire de pe teren la urma unei lovituri primite de la... jucătorul Stănculescu (afirmăm cu surprindere că, în ultimul moment, s-a „descoperit” că autorul lovirii este acesta din urmă și nu Ion Ionică, care se spune că ar fi declarat mai multor persoane, la Galați, că el l-a lovit pe Vătafu pentru că acesta l-a aruncat cu noroi în față l...).

Ni s-a spus că băcăuanii n-ar fi fost niște icioane pe teren și că ar fi ripostat și el jocului tare al fotbaliștilor de la Oțelul. Credem și acest lucru dar rămînem la concluzia... spectatorilor gălățeni care afirmă că principalii vinovați sînt fotbaliștii de la Oțelul care „au dat tonul” și au fost în continuare „vioara întîi” în această penibilă încestare.

Ca o completare la acest sumbru tablou, vom adăuga că, în tribune, cei câțiva suporteri dinamoviști, veniți de la Bacău să-și încumăreze echipa, au fost luați la bătaie de câțiva așa-zîși „proletari”, de fapt niște huliganii care nu se poate spune că TÎN cu Oțelul (căreia l-au adus numai dezavantaje) ei murdăresc numele de supporter. Adevărații suporteri ai Oțelului au dezavuat, sîntem siguri, și atîtădinea favorizilor lor de pe teren și pe aceea a scandalagilor din tribune.

La asemenea fapte, o coresponsătoare și binemeritată răspătată a venit din partea F.R.F. Fotbal care l-a mutat echipei Oțelului cadrul de joc în altă orăș vreme de două etape, cîțiva jucători primind și sancțiuni personale pentru abaterile lor.

Cum Oțelul se află în situația de candidată la retrogradare din categoria B, aceste măsuri îi subminează evident șansele de salvare. Ce să-i faci? Acestea sînt „fructele mîinii” unor oameni certuzi cu bunul simț, cu sportivitatea, cu disciplina (pe care, din păcate, le culeg și cei care sînt corecți) și, am adăuga noi, ale lipsei muncii de educație pe care unele medii sportive o resimt din plin.

Marius POPESCU

Iacob. Nu este exclus ca antrenorul Ion Unguroiu și conducerea secției de fotbal de la Oțelul, conștienți că nu vor putea împiedica aplicarea unei sancțiuni binemeritate, au încercat să denatureze realitatea, sacrificînd un jucător de care, probabil, nu prea mai au nevoie, pentru a și-l menține în echipă pe adevăratul vinovat. Deocamdată, încercarea lor a reușit. Rămîne de văzut, în cazul nevinovăției sale, cum va reacționa Stănculescu la auzul veștii că a fost scos din activitatea fotbalistică pe timp de doi ani de zile.

V-am reținut atenția cu căte-

Nicolae SOARE

NU CÎND ERUPE VULCANUL

După meciul U.T.A. — Steaua, cîțiva jucători arădeni se plîngeau medicului echipei că sînt foarte oboșiți. Replica acestuia a fost promptă: „Cum să nu fiți, dacă ați mai alergat în plus, fugărîndu-l pe arbitru!” Și dincolo de ironia ce viza comportarea jucătorilor Czako, Birău, Igna și Schiopu, se afla un aspect mai general, vizînd comportarea în teren a echipei. Pînă nu de mult se spunea că în acest campionat U.T.A. s-a privat singură de avantajul terenului propriu, nereușind decît cîteva rezultate onorabile și se mai spunea că în compania arădenilor se poate juca fotbal de calitate, aceștia avînd o comportare sportivă.

Iată însă că poziția precară din clasament a schimbat optica și dacă îndrăgirea cu care luptă să valorifice avantajul terenului nu poate fi încredințată, în schimb fotosirea unor mijloace nesportive de influențare a jocului și rezultatului, sînt departe de ceea ce așteptăm de la această echipă cu tradiția în fotbalul nostru.

În meciul la care ne referim, nervii au cedat pentru că miza celor două puncte atrîna deasupra capetelor jucătorilor arădeni, precum „săbia lui Damocles”. Este însă sportiv să-1 îndrepti ascuțitul împotriva arbitrilor și adversarilor? Birău, unul din cei „patru mușchetari” a executat patru lovituri libere cu o putere demnă de

invidiat, dar niciuna pe spațiul porții. De vînt a fost arbitrul Băinea? Cine a fost de vînt că Schiopu, alt „mușchetar”, după o evoluție stează a trebuit să fie înlocuit cu Axente? Iar Igna a fost într-adevăr fotositor echipei sale în re-priza secundă, atunci cînd făcîndu-și la cabină nervii a devenit un adevărat conducător de joc.

Desigur că în orientarea după panză a jocului echipei U.T.A., Dumitrescu și I. Reinhardt, intervenția hotărîtă a antrenorului Dumitrescu a contribuit de altfel decît la aplanarea penibilului conflict din teren ce risca să denatureze complet meciul și să-1 antreneze și pe cei certuzi cu disciplina, din tribune.

Deci în acest context, atitudinea antrenorului arăden este demnă de relevat. O întrebare însă se impune: De ce este necesar ca acesta să-și potolească jucătorii în timpul meciului? Parțial, răspunsul îl avem în tensiunea disputelor pentru punctele atît de necesare menținerii în categoria A. Dar dacă asemenea argument ar epuiza, să spunem, aspectul tehnic al problemei, el n-ar putea acoperi lacuna etică, educativă. Și aei sfera răspunderii cuprinde în primul rînd conducerea secției de fotbal a clubului și antrenorii care acționează doar atunci cînd vulcanul erupă...

Paul SLAVESCU

LA TALENT MAI TREBUIE ADĂUGAT CEVA

ION BĂLĂNESCU
antrenor federal

Trăsăturile fotbalului modern, tot cortegiul său de dificultăți trebuie să influențeze conferind o nouă structură, accente deosebite, procesului de antrenament. Modernizarea pregătirii fotbalistilor din echipele de seniori nu va fi suficientă. Trebuie mai ales reconsiderată pregătirea tinerilor jucători, a viitorilor fotbalisti aflați la vârsta junioratului când toate speranțele și ambițiile sînt legitime.

Angajarea totală în disputa pentru minge, câștigarea, transmiterea și reprimirea ei în condiții dinamice, cu driblinguri și depășiri în fața „opozitiei” active (uneori foarte dure), a mai multor adversari, presupune pe lângă îndemnarea necesară manevrării balonului și existența unor deosebite calități de forță și de rezistență pe toată durata partidei. Privind fotbalul actual prin această prismă, ni se par îndreptățite obiecțiunile majorității antrenorilor de la echipele de seniori referitoare la carențele de dezvoltare fizică a juniorilor ajunși în pragul promovării.

Greșita atitudine a unor antrenori, dezințersul față de gradul de dezvoltare fizică a tinerilor jucători, mentalitatea dăușoare că acest deziderat s-ar rezolva chipurile prin intervenția „naturii” sau practicînd doar jocul de fotbal a dus la pierderea unor talente de mare perspectivă la vârsta junioratului. Lipsa de îndrumare și colaborare dintre antrenorii de seniori, medici, antrenorii de juniori, în scopul realizării unei pregătiri metodice a juniorilor nominalizați, a făcut ca mulți dintre cei recomandați inițial de un talent autentic să se plafoneze ulterior, demonstrînd că fără o bază complexă de pregătire talentul este insuficient. Tinerii promovați nu puteau face față solicitărilor de durată și intensitate mare, caracteristice fotbalului de performanță. Deficiențele de ordin metodic în instruirea juniorilor (înainte sau după promovare), sînt principalele cauze care duc la ratarea unor tinere talente. Prin eliminarea acestora, tinerii declarați la 15-16 ani drept elemente de perspectivă, vor realiza aproape cu siguranță performanțe remarcabile. Pentru exemplificare vom arăta că juniorul Tegean, promovât în echipa Universității din Cluj, a confirmat din primele jocuri (contra echipelor C.S.M.S., Rapid, Farul ș.a.), calitățile și pregătirea asigurată în echipa de juniori a clubului său.

Lipsa de îndrumare de „sus în jos” (antrenori-seniori, medic, antrenori-juniori) pe parcursul pregătirii ulterioare, și mai ales necunoașterea particularităților de ordin biologic și psihologic ale juniorului Tegean, n-au permis aplicarea celui mai corespunzător regim de pregătire după promovare. Rezultatele, firește, au fost mediocre; în loc să progreseze (cum era de așteptat) a fost „retrogradat” în echipa de juniori. La același club fenomene asemănătoare s-au petrecut și cu juniorii Oprea, Tareu ș.a.m.d.

Dacă în aceste cazuri (ca în multe altele), deficiențele din procesul instructiv-educativ apar mai ales după efectuarea promovării, în alte situații înfriziere sau ratarea promovării este consecința insuficiențelor de instruire anterioare acestui moment. De pildă: în prima etapă a campionatului în formația echipei Farul a fost introdus talentatul junior Etem, cu un randament promițător. Dar fără o bază de pregătire corespunzătoare standardului echipei de seniori, fără ca antrenorul să cunoască gradul său de pregătire complexă, promovarea lui Etem a durat o singură... repriză.

UN ADEVĂR NEPLĂCUT DE ORDIN GENERAL

Necesitatea îndrumării și coordonării procesului instructiv-educativ al tinerilor fotbalisti de talent, printr-o concretă și continuă dirijare și controlare a muncii desfășurate cu aceștia, efectuată de antrenorii de la echipele seniori și de medici, este din păcate slab apreciată în majoritatea secțiilor de fotbal. În mentalitatea multora dintre antrenorii de la echipele de seniori persistă ideea că trebuie „aduși” jucători gata formați, problema creșterii cadrelor proprii se situează undeva în afara preocupărilor lor.

În locul acestei condamnabile mentalități trebuie să apară convingerea că performanțele de mine depind de valoarea cadrelor pregătite azi, activitate obligatorie (în special pentru antrenorii de la echipele de seniori). Spre a se evita pierderea talentelor și a valorifica la maximum tinerele speranțe ce apar continuu în echipele de juniori, se impune ca întregul proces de formare al jucătorilor de performanță (depistare, selecție, educare, instruire, promovare) să capete un profund caracter științific, urmînd și dirijînd evoluția tînărului în toate etapele ei. În procesul de pregătire al juniorilor trebuie folosite toate datele medicale, pedagogice, psihologice, sociale și statistice existente în acest sens.

CONDITII SINE QUA NON

Pentru a reduce la minimum procentul „relativității” rezultatelor instruirii tinerilor talente, este obligatoriu ca în momentul no-

minalizării elementelor de perspectivă să se stabilească dacă întrunesc următoarele condiții:

- perfectă stare de sănătate și normală dezvoltare psiho-fizică.
- calități fizice de bază bine dezvoltate (indici peste media corespunzătoare vârstei)
- însușirea elementelor tehnice de bază și capacitatea de a rezolva eficient majoritatea situațiilor din joc (la nivelul meciurilor de juniori).
- pasiune pentru fotbal.
- concomitent, antrenorul trebuie să fie bine informat despre:
- profilul și randamentul activității profesionale (școală, producție, sau ambele).
- condiții de recuperare (odihnă, alimentație)
- tip de sistem nervos.

Pentru dobîndirea acestor date, antrenorii trebuie să apeleze la medic, la profesori, să efectueze o serie de probe fizice și tehnice, să studieze jocul celui în cauză, să-i cunoască situația familială, condițiile de trai și de muncă etc.

Dacă juniorul întrunește ansamblul abilităților și aptitudinilor cunoscută sub denumirea de „talent” rămîne să se alcătuiască profilul general, prin date și cifre consemnate într-o fișă personală, ce-l va însoți pe tot parcursul pregătirii lui, pînă la promovare.

Abia acum începe o perioadă de muncă dificilă, dar frumoasă, ce trebuie desfășurată zi de zi, într-o perfectă colaborare cu medicul, cu antrenorii de la echipa de seniori, cu părinții și profesorii.

Este interesant de subliniat că obiecțiunile antrenorilor de la echipele de juniori referitoare la insuficienta dezvoltare fizică a tinerilor fotbalisti, nu sînt dublate și de referiri la eventuale deficiențe de ordin tehnic.

NU NEGLIJAȚI TEHNICA INDIVIDUALĂ!

Azi ne vorbește GEORGE RAYNOR—Scoția

Continuăm seria articolelor publicate în manualul „PROGRESUL ÎN FUTBAL”, apărut recent într-o ediție din München. Azi, antrenorul scoțian GEORGE RAYNOR, care a funcționat aproape două decenii ca antrenor al reprezentativei Suediei, vorbește despre importanța tehnicii individuale în jocul de fotbal.

Să crezi jucători cu o mare tehnicitate nu este o treabă prea grea. Antrenorul care se ocupă de jucători va fi întotdeauna apreciat dacă compoziția echipei sale stă sub „jongleze” cu balonul și impresionează prin virtuozitate. Dar, din păcate, mulți jucători tineri, care sînt promovați din echipele de juniori în cele de seniori, vin cu o zestre tehnică destul de săracă.

Ca să dau un singur exemplu, mă voi rezuma la acei jucători cu... un „singur picior” (singul sau dreptul deficitar) și prin urmare, ajungem la constatări destul de triste. Iată de ce uneori munca de „slefuire” a antrenorului trebuie continuată și la echipele de seniori. Și după cum am spus mai sus, această muncă nu este atât de grea: totul depinde de răbdarea antrenorului, a jucătorului, de felul în care se pricepe antrenorul să deschidă jucătorului poarta pentru antrenamentul specific de tehnicitate.

Mulți spun că acest antrenament specific este plictisitor, că este deosebit de dificil. Realitatea nu este însă așa. Un antrenor priceput va ști să deschidă gustul jucătorului pentru exersarea elementelor tehnice, să-l convingă de utilitatea acestora în timpul jocului. Și, firește, după primele succese, aplaudate de public, fără îndoială că gustul jucătorului pentru munca sa la antrenament va fi deschis.

Este foarte important SĂ NU SCHIMBĂM STILUL DE JOC AL FUTBALISTILOR. Iată despre ce este vorba:

Dacă un jucător are o anumită deprindere în ce privește efectuarea unui element tehnic și-l execută cu randament, dar nouă ca antrenor nu ne place pentru că „după cartă” se face... altfel,

să nu luăm drept bun numai ce scrie în manual. Îmi aduc aminte de un mare jucător de cricket din Anglia, pe nume Compton, care și-a pierdut din popularitate atunci cînd antrenorul l-a obligat să-și schimbe stilul loviturii.

NICI UN ANTRENOR NU VA TREBUI SĂ OBLIGE PE JUCĂTORII SĂI SĂ-ȘI SCHIMBE STILUL, CHIAR DACA ACESTA NU ESTE PERFECT, DACA PRIN PROCEDUL FOLOSIT OBTIN UN RANDAMENT IDENTIC.

Despre calitățile și defectele tehnice ale unui jucător trebuie să ne convingem în mod temeinic. Nu este suficient să-l vedem o dată sau de două ori jucînd și să tragem o concluzie pripită. O părere preconcepțivă, formată „după ureche” este foarte periculoasă. Să nu ne bazăm deci pe alții. Mai presus de orice trebuie să stea convingerea noastră personală, căpătată după un timp îndelungat.

Un antrenor nou angajat la un club nu trebuie să treacă cu buretele peste tot ce a făcut precedentul său. De aceea, înainte de toate trebuie să ne informăm cum și în ce fel a lucrat fostul antrenor, ce fel de metode a folosit în pregătirea jucătorilor.

ÎNAINTE DE A-ȘI ÎNCEPE MUNCĂ, ANTRENORUL VA TREBUI SĂ VADĂ ECHIPA JUCÎND. ABIA DUPĂ CE S-Ă FĂCUT O PARERĂ DESPRE FORMATIA PE CARE O VA PREGĂTI, S-Ă ALCĂTUI UN PLAN DE LUCRU ÎN FUNCȚIE DE CALITĂȚILE ȘI DEFECTELE JUCĂTORILOR. POATE ÎNCEPE MUNCĂ. La primele antrenamente se vor face numai exerciții pentru mărirea rezistenței, forței și vitezei. Abia după ce antrenorul s-a convins că jucătorii sînt puși la punct cu aceste elemente se va trece la

Pregătirea tehnică a celor mai recente pro-moții de fotbalisti începe să fie satisfăcătoare.

„MEMENTO” PENTRU ANTRENORII DE LA SENIORI

Pentru corectarea actualelor stări de lucruri, participarea antrenorilor de la echipele de seniori la pregătirea juniorilor trebuie să devină efectivă pe următoarele direcții:

- să confirme sau nu, nominalizările elementelor de perspectivă propuse de antrenorii de la juniori.
- să participe la întocmirea profilului general al juniorilor nominalizați (caracterizarea inițială)
- să contribuie la stabilirea regimului de lucru și la întocmirea planurilor periodice de pregătire individuală.
- să urmărească desfășurarea procesului instructiv-educativ organizat conform indicațiilor date și să verifice periodic gradul de dezvoltare atins de juniori (studiu datele medicale, indicii obținuți în probele de control fizico-tehnice, randamentul în jocuri).
- să pregătască și să efectueze promovarea ca o confirmare finală a realismului preziziunilor și a competenței cu care au dirijat pregătirea juniorilor de perspectivă.

Munca efectivă cu juniorii cuprinde o serie mai variată și mai complexe probleme meto-dico-pedagogice și este firesc ca rezolvarea integrală a acestora să fie încredințată antrenorilor specializați în această activitate.

Pe lângă acestea menționate se vor mai folosi pentru unele comparații edificatoare, indicii unor juniori avansați (aflați în lotul sau echipa de seniori), și chiar parametrii seniorilor pe care aceștia vor trebui să-i înlocuiască.

Întocmit dezvoltarea calităților de îndem-nare și viteză, pe al căror fond s-au format și consolidat deprinderile tehnico-tactice de bază au avut prioritate în cadrul pregătirii complexe din anii anteriori (de la 10 la 15

ani), perfecționarea acestor deprinderi pe fond de forță și rezistență (în cadrul inter-dependenței factorilor principiului progresivității), trece pe primul plan în perioada junioratului.

NECESITATEA COLABORĂRII CU MEDICUL

Pentru soluționarea optimă a acestei probleme esențiale, participarea directă a medicului la formarea viitorului jucător de performanță este indispensabilă, fiind singurul ce poate aprecia cu competență procesele de stabilizare neuro-endocrină și gradul de dezvoltare anatomo-fiziologică al juniorilor aflați în pregătire intensă. Prin corelarea datelor medicale cu rezultatele probelor fizice, tehnice și tactice (consemnate în timpul jocului) se obțin mijloace obiective pentru evaluarea periodică a stadiului de dezvoltare și pregătire ale juniorilor precum și indicații referitoare la numărul, durata, conținutul și intensitatea antrenamentelor, în raport cu mersul adaptării tinerilor fotbalisti la eforturile impuse în comparație cu indicii specifici seniorilor. Vom exemplifica practica folosirii datelor comparative alăturînd cifrele inițiale consemnate în fișa personală a unui junior de perspectivă (la vârsta de 15-16 ani), de cele ale unui junior avansat (la vârsta de 18-19 ani) și ale unui jucător senior.

Cu ajutorul tabelului de mai sus, se poate preciza stadiul de pregătire a juniorului de perspectivă. Profilul său fotbalistic exprimă pe de o parte dezvoltarea calității de viteză, îndeminare și forță de lovire a mingii la un nivel corespunzător, un ridicat randament în joc, dar pe de altă parte deficiențe firești în direcția forței, rezistenței generale și specifice.

Acceptînd că procesul de pregătire fotbalistică a juniorilor merge „înăuntru în mină” cu procesul de dezvoltare anatomo-fiziologică, stabilirea și aplicarea cu maximă eficiență a regimului de lucru (intensitate-durată) nu se pot face fără datele furnizate de medic (referitoare cel puțin la valorile indicilor somatoscopici și funcționali de bază).

Coroborînd toate aceste date, obținute prin controalele efectuate la intervale determinate de intensitatea procesului de antrenament și consemnate cu rigurozitate în fișa personală a juniorilor nominalizați, se creează premisele unei perfecte sincronizări între dezvoltarea fizică și pregătirea fotbalistică a viitorilor jucători de performanță.

antrenamentul de tehnică individuală.

Să luăm de pildă un prim exemplu: lovitura cu capul. Un înaintaș central talentat are deficiențe în ce privește jocul cu capul. El are o dețință bună dar nu știe să o folosească. La o minge centrată, el se ridică deasupra celorlalți adversari, dar trimite mingea deasupra porții. De ce oare? De regulă, pentru că, executînd săritura prin defenta ambelor picioare, nu mai are un control suficient asupra balonului. Săritura ideală se face pe un singur picior. Picioarul de sprijin să rămînă întins în momentul executării loviturii pentru ca corpul să-și poată menține mai bine echilibrul și, deci, să poată împinge prima mai bine direcția dorită a balonului. Dar mai sînt și alte greșeli pe care atacanții le comit atunci cînd joacă balonul cu capul. Unii închid ochii, au o poziție defectuoasă a capului, lovește balonul cu partea superioară a capului etc. Toate acestea se pot corecta prin nenumărate exerciții. Carlea sau teoria nu ajută prea mult. Fiecare jucător are o altă conformație a gâtului sau a frunții, o dețință care variază de la jucător la jucător. În această direcție voi face unele recomandări: nu țineți gâtul rigid, nu închideți ochii la contactul cu mingea, loviți balonul cu toată fruntea!

Mal grave lipsuri se manifestă la o echipă care are jucători cu un... „singur picior”. Sînt multe situații cînd „piciorul bun” este în sprijin și deci nu te poți folosi de el. Ce te faci? Mingea nu te așteaptă. Răspunsul este clar: ai pierdut balonul, ai pierdut ocazia de a înscrie sau ai dat posibilitatea adversarului să ajungă în posesia mingii. Chestiunea formării unui jucător cu două picioare este însă destul de complicată. Dacă ea nu se face în perioada junioratului, șansele de reușită devin — cu cît trec anii — mai dificile. Este vorba de o deprindere, de o specializare timpurie, pe care antrenorii echipelor de juniori trebuie să o aibă în vedere.

Analizînd mai departe deficiențele care decurg din faptul că jucătorii folosesc un singur picior nu putem să omitem fenta.

DACA JUCĂTORUL VA FI ÎNDRUMAT LA TIMPUL POTRIVIT SĂ FOLOSEASCĂ AMBELE PICIOARE, ÎNVĂȚAREA FENTEI, A DRIBLINGURILOR VA FI PENTRU EL O ADEVĂRATĂ JOACĂ ȘI O REALĂ PLĂCERE.

În tehnica individuală a jucătorilor, exersarea unor procedee este de o reală importanță. Altfel se lovește un balon în viteză, altfel unul care stă pe loc și altfel se execută o lovitură din vole. Toate aceste lovituri trebuie exersate fie individual, fie în timpul jocurilor școlare. Nici aici teoria din cărți nu este de prea mare folos. Fiecare jucător are diferite particularități (o altă conformație, altă greutate, înălțime, altă lungime a segmentelor) execută în mod diferit aceste lovituri. PRIN URMĂRE O INDIVIDUALIZARE STRICTĂ ÎN EXERSAREA ACESTOR LOVITURI ESTE IMPERIOS NECESARĂ. Se recomandă specializarea pentru aceste lovituri, în funcție de aptitudinile jucătorilor. Unii are înclinații spre șuturile din vole, alții pentru loviturile libere, alții pentru reluarea baloanelor de la semi-înălțime etc.

Nu trebuie neglijate nici stopurile, cu interiorul gheții și cu talpa gheții. Sînt momente cînd stopul cu talpa este mai util decît cel cu interiorul gheții și asta nu numai datorită modului în care îți vine mai bine mingea, ci felului în care intenționezi să execuți lovitura. Deci, felul în care execuți un stop condiționează continuitatea acțiunii.

Aceștea ar fi numai cîteva din observațiile mele privind tehnica individuală a jucătorilor. Cu răbdare și perseverență, cu o critică obiectivă, antrenorul trebuie să dezvăluie toate carențele din tehnica individuală a jucătorilor.

Să acordăm deci, în continuare, tehnicii individuale — importanța cuvenită. Orice „slefuire” pe care un antrenor o face în această direcție, orice observație critică privind tehnica jucătorilor — pentru ea apoi să facă corecturile necesare — constituie un pas înaintea în fotbalul modern.

(După „SPORT” ZÜRICH)

IMPLACABIL SPRE TITLU

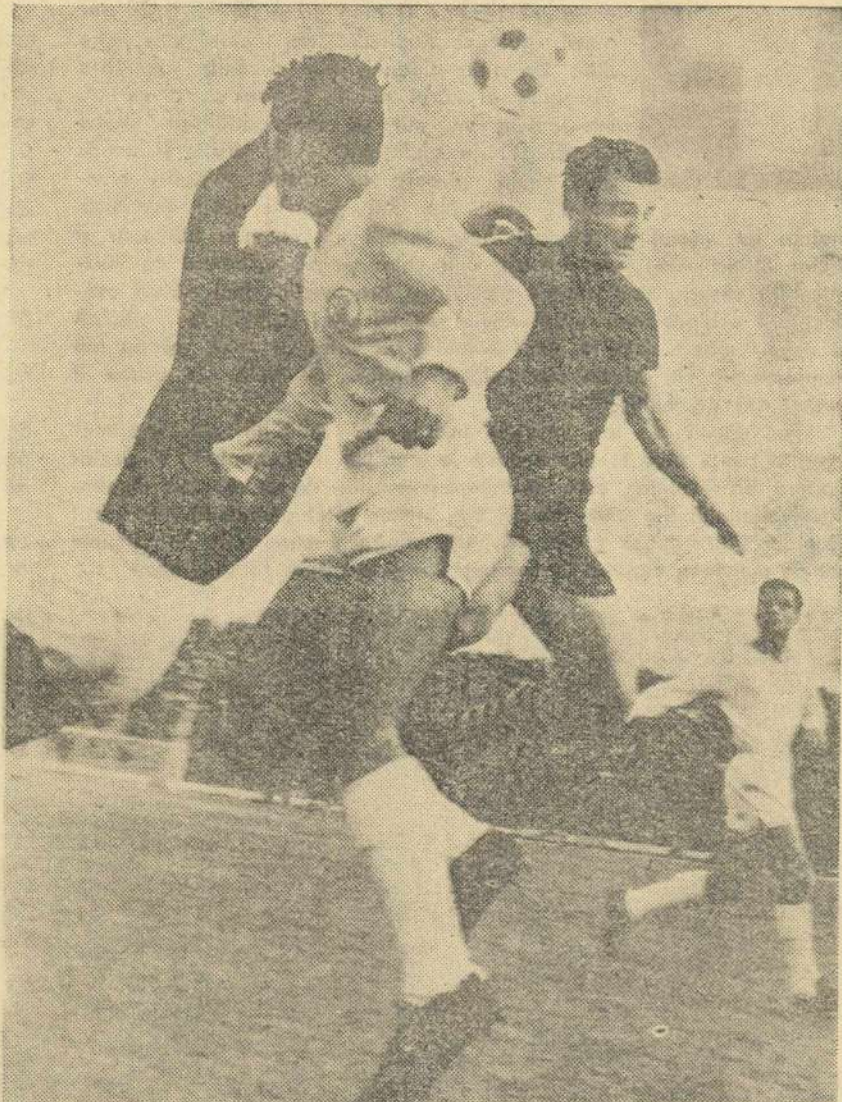
Nu mai e nici o îndoială. E aproape cert că rapidiștii nu vor scăpa ocazia de a îmbrăca, anul acesta, tricoul de campioni al țării, după care au rîvnit mai bine de câteva decenii înaintașii lor. Fiecare etapă, cu punctele ei, este calculată matematic. „Pasența” le-a ieșit la fix.

Cine știe ce sărbători mari vor avea loc în acele zile în jurul „cuhiei” de lângă Podul Grand? Suporterii discută multe și de toate. Pregătesc steagurile alb-vișnii, lozincile, panourile pe care vor purta fotografiile „idolilor” lor. Acum, acești oameni sînt cuprinși de o euforie generală, despre care s-ar putea scrie fără exagerare, o duzină de reportaje pe pagina întâi, așa, cu poante și cu întâmplări inedite. În peisajul Giuleștiului există însă și o excepție: „unsprezecele” jeroviar! Echipa este lucidă, nici o urmă de beție de pe urma succesului care o așteaptă. Nimeni nu-și permite încă luxul să-și spună: „Gata, s-a terminat! Sistem campion!”.

Aceasta explică în mare măsură fenomenul Rapidului. Dar nu numai atât ci și starea de încredere, prezentă și în partida cu Steagul roșu, formație care în retur a renăscut ca pasărea Phoenix din propria-i cenușă.

Cineva spunea că rapidiștii, pe măsură ce se apropie de finalul competiției, cheltuiesc în fiecare etapă atîta energie nervoasă cît pentru un întreg campionat. Poate comparația e cam deplasată, dar un pic de adevăr tot există. S-a văzut clar după modul cum au acționat ei în teren, duminică, pînă la deschiderea scorului.

Brașovenii s-au apărât decise, au pasat foarte mult și bine la mijlocul terenului pentru a toca nervii partenerului de joc și a accentua starea lor de crispare. Și-au plimbat adversarul de colo pînă acolo dar (ce folos!) n-au avut curajul să se ducă prea mult înainte pentru a păstra intacte „traseele” de apărare. Ei n-au făcut altceva decît să ne reliefeze marile posibilități tehnice pe care le au, bineînțeles, cu prețul unui eșec, întrucît o asemenea tactică nu dă întotdeauna roade dacă nu ești și ofensiv. Ceea ce s-a și întîmplat. Rapid a cîștigat cu 1-0 în urma golului imparabil „semnat” de Dumitriu II. Un scor

BUCCUREȘTI: Luptă aeriană pentru minge, între Adamache și Ion Ionescu. Neînțînăvăl privește îngrijorat deznodămîntul ei

la limită (putea să fie mai mare) obținut cu greu, dar pe deplin meritat.

Meritat pentru că, înainte de toate, întreaga echipă s-a mobilizat în momentele cele mai dificile pentru a repara ceea ce inițial unul sau altul greșea. Ca-n legenda meșterului Manole! A greșit Ionescu de câteva ori, Dumitriu, Codreanu și Dinu însă, ca la o comandă, sub

bagheta lui Jamaischi (poate cel mai bun jucător de pe teren — cu un minus din cauza nervilor) feroviarilor au însălat „da capo” acțiunile lor de atac: sigur, periculos și fără înflorituri.

Într-un cuvînt toată echipa a muncit fără menajamente, fapt care valorează mai mult decît cele două puncte.

S. TRANDAFIRESCU

ETAPA VIITOARE 14 mai 1967

„Universitatea” Cluj — Rapid
1964-65: 0-3 și 0-2
1965-66: 1-1 și 2-3
1966-67: 1-2 și ?

C.S.M.S. Iași — Politehnica
1965-66: 3-0 și 1-3
1966-67: 1-1 și ?

U. T. Arad — Steagul roșu
1964-65: 1-0 și 0-3
1965-66: 0-1 și 1-6
1966-67: 1-0 și ?

Dinamo Buc. — Farul
1964-65: 4-1 și 3-0

1965-66: 4-3 și 1-1
1966-67: 1-2 și ?

„Universitatea” Craiova — Steaua
1964-65: 0-4 și 0-2
1965-66: 2-1 și 0-0
1966-67: 1-4 și ?

Dinamo Pitești — Petrolul
1964-65: 1-1 și 1-2
1965-66: 1-4 și 2-3
1966-67: 0-1 și ?

Progresul — Jiul

1966-67: 1-2 și ?

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

● Florile dispun, încetîntă stimulează simțămîntele delicate. Pe efectul lor psihologic se mizează din ce în ce mai frecvent în incinta stadioanelor. La Iași, dinamoviștii bucureșteni au salutat publicul cu flori. Abia apoi și-au început încălzirea. Înaintea de începerea meciului, 25 de buchete de inele, purtate de 25 de pionieri, au ajuns în brațele jucătorilor și arbitrilor. Partida, cu toată semnificația ei dramatică, s-a deslășurată după preceptele adevăratei sportivității. Iată și petelele luminescente intrate în rîndul instrumentelor de educație!

● Maestrul emerit al sportului, Ion Voinescu: „A fost frumos valul Steagului roșu. Fotbalul însă se joacă pe goluri...”

● La un moment dat Ivan („U” Craiova) a trimis balonul „acasă” tocmai de la 50 de metri. Spectatorii craioveni au dezaprobat prompt atitudinea de anti-joc a fotbalistului localnic și japia nu s-a mai re-pat.

● Dumitriu II despre Jamaischi:

„Jamis” a fost cel mai bun din 22. Mi-a dat o pasă „la Corso”. (n.n. — pasă din care Dumitriu a marcat golul).

● Văzînd gabaritul impresionant al înaintașilor clujeni Marcu și Ivanșuc, un mucălt propunea în tribună ca aceștia, împreună cu coechipierii lor Petru Emil și Vasile Alexandru, să se reprofileze în rugbiști unde ar constitui o „grămadă” impresionantă.

● Meciul Jiul-U.T.A. a fost condus de Gh. Lîmona, care cu această ocazie și-a făcut debutul ca arbitru de centru în categoria A. El a oferit înainte de începerea jocului celor doi căpitani de echipe, Libardi și Mețoas, cite un frumos buchet. Frumos gest...

● Revenit pe terenul de joc după o absență de aproape 5 luni (vreme în care a suferit o operație de menisc), Crețnicăanu își semnează prezența prin goluri. Cu Farul (în Cupă) a marcat două iar împotriva lui „U”

Fotoreporterul nostru S. Brașoveanu a surprins la Iași un moment pe care am dori să-l întîlnim tot mai des pe stadioane: înainte de începerea partidei C.S.M.S.-Dinamo, arbitrii au primit din partea gazdelor cite un buchet de flori. Bravo teșentilor!

CUM AU JUCAT SELECȚIONABILII

Pînă la meciul de la 24 mai, cu Elveția, au rămas mai puțin de două săptămîni.

În mod firesc, atenția noastră, ca și a tuturor iubitorilor fotbalului, se îndreaptă acum, din nou, către echipa reprezentativă, care va susține, la Zürich, o adevărată „partidă-cheie” în eforturile sale de a obține primul loc în grupa a VI-a a preliminariilor campionatului European.

De aceea, redactorii noștri și-au propus ca la cele 7 partide ale etapei de duminică a categoriei A să urmărească, printre altele, și felul cum s-au comportat selecționabilii.

Să începem cu portarii.

Ploieșteanul Mihal Ionescu a fost foarte puțin solicitat în jocul cu Progresul. N-a primit pe spațiul porții decît 3-4 mingi. Primul gol a fost imparabil, la al doilea are și el o parte de vină, neintervenind la centrarea lui Mateianu, deși mingea i-a trecut prin față, în cercul mic. Datcu a făcut un meci foarte bun la Iași, intervenind uneori salvator, în ultima instanță. Haidu n-a jucat în această etapă.

Dintre jucătorii aflați în vederile selecționeților pentru alcătuirea liniei de fund, doi (Popa și Deleanu) au fost indisponibili (ușor accidentați) și — deci — n-au putut apărea în echipele lor. Nunweiler III a făcut din nou un joc excelent, fiind — de altfel — notat de redactorul nostru cu 10. Este, deci, unul din cei mai siguri titulari. Foarte bun a fost și Mocanu în meciul de la Ploiești, unde a arătat poiză de joc, siguranță în execuții, vioiciune. La Craiova, ploieșteanul Barbu a făcut, în condițiile presiunii adverse, un meci remarcabil, prin plasament, promptitudine, intuiție a fazelor. Este în formă. Cei doi jucători de la Steaua, Sătmăreanu și Dumitru Nicolae au fost puțin solicitați. Ei au corespons astepărilor. Primul a fost folosit pe postul de fundaș stînga. Or, în condițiile unei eventuale prelungiri a indisponibilității lui Popa și fiind în seamă că Mocanu e în formă, s-ar putea ca el să fie pus în discuție pentru partea dreaptă. Cel de-al doilea „stelist”, sobru, decis, bun în jocul la cap.

Dintre mijlocași, n-a jucat Ghergheli. El rămîne însă în discuție, pentru că a și reluat antrenamentele iar duminică va juca. O evoluție remarcabilă: Radu Nunweiler ca organizator de joc. Dobrin a avut duminică multe reușite personale, apreciate de public, a dat „deschideri” bune atacanților. Si-a adus însă un aport slab în atac; viteză scăzută. O bună impresie a făcut și Năntălaș, care a muncit mult, a pasat bine, dar ne-a părut mai puțin percutant ca de obicei.

Si acum, atacanții

Martinovici, deși suferise un accident la glezna, a fost introdus în echipă și randamentul său a fost slab. Și Pircălab a făcut un meci sters în această etapă. Dumitriu II, satisfăcător în prima repriză, bun în cea de-a doua. Ne-a părut puțin cam obosit. Ionescu a greșit, la început, în faze decisive, dar — treptat — și-a revenit la jocul său bun, deplasîndu-se pe o parte și pe alta. Ploieștenii Dridea și Badea au evoluat neconvîngător; ultimul a avut însă, pe alocuri, acțiuni individuale de remarcă. La nivel mediu, comportarea lui Frățilă în meciul de la Iași. Peroneșcu a fost cel mai slab atacant al Jiului; n-a tras nici un șut la poartă, a executat în spatele porții 4 lovituri de colț! Sub posibilități au evoluat Libardi (nervos, nedisciplinat) și Lucescu (lipsă de interes în joc).

Firește, selecționabilii vor fi urmăriți în continuare — în etapa de duminică a campionatului. După această etapă, se va alcătui lotul care va fi comunicat — conform regulamentului — forului organizator al campionatului, U.E.F.A.

În cursul săptămîinii viitoare, lotul va susține un joc de verificare cu echipa braziliană Olaria (18 mai, la București) și apoi, duminică 21 mai, un ultim meci de antrenament înainte de plecarea spre Zürich.

a reușit un impecabil voleu la care Gaborăș nici n-a atîpă...

● Toată echipa Progresului merită elogii pentru puterea sa de luptă. Pe-ne permis însă 3 subînțineri: Oaidă, Mateianu, Matei. „Oamenii din față” ai echipei (și nu dintre cei mai tineri...) n-au terminat meciul mai odihniți decît apărătorii. Într-un meci în care echipa lor a fost dominată pînă la sufocare!

● În dimineața meciului cu U.T.A., Martinovici se găsea retras într-un parc din Petroșeni înconjurat de un maldăr de cursuri. Se pregătea pentru susținerea proiectului de diplomă de inginer care va avea loc peste o lună... Așa se fac toate promisiunile, Martine!

● Matache a apărut poarta echipei sale cu mult curaj, cu abnegație chiar. Dar unele ieșiri nesportive i-au întunecat comportarea. Bine au făcut antrenorii că l-au scos de pe teren.

● Unii atacanți de la Petrolul, sesizînd că la arbitrii Comșa unele lu-

cruri „se prind” ușor, au cam încercat „să-și forțeze mîna”, la fazete din coruri. Rezultatele au fost însă neglijabile.

● Dr. Mircea Luca: „Frica și vințul de... B ne-au năstărit echipa”. (n. n. este vorba de „U” Cluj).

● Roman de la Petrolul ni s-a părut dotat pentru postul de extrem dreapta, în primele sale apariții. De ce oare este pus el să joace la mijlocul terenului?

● Dinamo Pitești, echipă cu mari posibilități, a manifestat duminică o lipsă totală, și inexplicabilă a oricărui velenități ofensive. Prin meci-eră în care a abordat partida de la Craiova, s-a autocondamnat, la a înfrîngere categorică. Noroc cu Coman, care a făcut tot ce era omenește posibil pentru a-și salva echipa de la înfrîngere la scor.

● După meciul cu Steagul roșu, cîștia sute de rapidiști au condus autobuzul Rapidului, „la pas” (în stilul marsului triumfal din „Aida”) pînă la poarta stadionului „23 August”.

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

R A P I D

LA PATRU PAȘI

DE... INFINIT

CATEGORIA A • ETAPA A

oarte spectaculos, și pînă acum fără nici un pas greșit, galopul Rapidului din acest retur spre titlu. Un titlu sinonim (de decenii) cu... fata morgană, al cărui mit — pentru că a existat, într-adevăr, un mit al inaccesibilității titlului pentru „11”-le giuleștean — își arată și acum, cînd mulți vorbesc la modul „virtuali campioni”, colții. Nu mai departe decît duminică,

înainte de meciul cu Steagul roșu, băieții lui Valentin Stănescu și Victor Stănculescu erau nervoși, unii chiar palizi, așteptînd cu inexplicabilă (pentru noi) emoție meciul cu brașovenii. Unul dintre conducătorii echipei ne-a oferit cheia acestei stări psihologice: „Există și acum „magi” care le spun băieților că orice ar face, tot nu iau campionatul, că oricum vor „claca” înainte de finis. De aceea îi vedeți atît de inhibați”.

Pe terenul de joc, reflexul acesta de inhibiție s-a exprimat pregnant mai ales în prima parte a meciului. Adăugîndu-se și dezinvoltura brașovenilor, care au abordat partida ca pe un joc demonstrativ (terminînd-o însă, din păcate, într-un total anonim), am văzut Rapidul într-o luptă surdă, crispată, stîngace, care abia în ultimele 20 de minute a cîmpătat un orizont clar și o respirație sănătoasă.

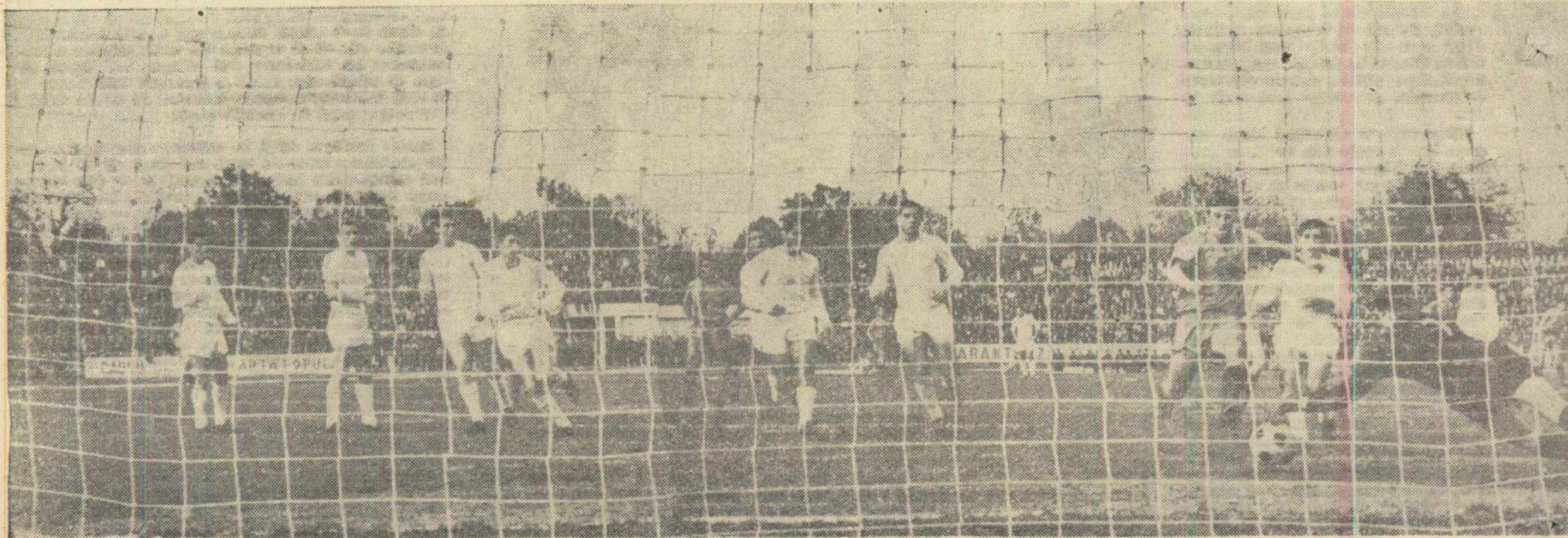
Subliniind ceea ce rămîne „la adunare”, vom tateia celor două puncte cucerite care apropie și ceferistă de firul sosirii, exprimîndu-ne totodată speranța „cursă neînvinsă” giuleștenii nu-și vor permile în comoditate.

Referîndu-ne la restul evenimentelor din „momentul campionat”, vom consemna surpriza de la Ploiești, unde n-am recunoscut formația care a pierdut lamentabil, înainte, în fața C.S.M.S.-ului, regăsînd, în schimb, în e învinsa fără apel de la Cluj.

La Iași, „buturuga mică” s-a opintit, dar degeat Begoi, „Poli” ne-a arătat trăsăturile unui „leam” de Craiova și Petroșeni, victorii „subțiri” (1-0) fel de subțiri.

„Uvertura” de pe stadionul 23 August a fost vedea Echipa lui Constantin a evoluat aerisit, spectaculos, păcote, replica — „U” — n-a fost un examen prea se reșteni, ci doar un nou examen „picat” al universității.

Etapa următoare se anunță plină de dinamism angajate în lupta pentru evitarea retrogradării. În atenția jocurile de la Cluj, Iași și Arad.

Iași: întreaga echipă dinamovistă (afară de Frățilă și Pircălab) s-a repliat în fața porții lui Datcu pentru a o proteja la o lovitură liberă indirectă. Dar, atacantul ieșean, „strecurat” prin acest zid, n-a putut să concretizeze.

Foto: S. BRAȘOVEANU

Portarul arădean Gornea, evită deschiderea scorului boxînd mingea de pe fruntea lui Peronescu. Fundașul Stocker, a venit și el să-și susțină colegii din atac.

Foto: Aurel DULA

JIUL N-A MAI FOST ÎNVOLBURAT

Golul lui Libardi din min. 53 a „închis” gurile rele, care zvoneau, încă din săptămîna premergătoare meciului, că U.T.A. va pleca cu un punct de la Petroșeni... După primele 45 de minute de joc, cînd „argintul viu” al Jiului nu se găsea deloc, nemaiînvolturîndu-și ca altădată apele, iar fazele de fotbal puteau fi numărate pe degetele unei mînuși de... box, întreaga asistență începuse să întrezărească cele zvonite.

UTA a venit la Petroșeni în speranța de a smulge un punct gazdelor și pentru aceasta a făcut tot ce i-a stat în putință. Ca primă măsură, arădenii au betonat cu 7-8 oameni spațiul din fața porții apărării de Gornea, măsură ce „a întors pe dos” aproape toată echipa. Igna a jucat „măturător”, Țirlea — din atacant central — a devenit fundaș stînga, Axente a controlat spațiul din fața fundașilor centrali iar Chivu, purtătorul tricoului cu nr. 11, după primele minute de joc, s-a retras și el, acoperînd zona de mijloc a terenului, astfel că așezarea arădenilor arăta 1-1-4-3-2. Toate aceste manevre au fost efectuate în speranța stăvilirii elanului binecunoscut al gazdelor. Besne de înțeles, oaspeții, cu asemenea așezare, numai cu Tr. Popescu și Jac, fixați la înălțimea ultimului apărător, nu puteau să aspire la înscrierea vicinului gol. Ar fi fost mult mai indicat să deschidă jocul, să atace cu numărul normal de înaintași mai ales că Jiul dovedea carente în toate compartimentele. Pe drept cuvînt meciul cu UTA a fost socotit, chiar și de antrenorii Ștefan Coșdum și Traian Ivănescu, cel mai slab joc al Jiului din returul campionatului.

Jucătorii de la Jiul, recunoscuți prin elanul lor, s-au mișcat cu incertitudinea, au fost lipsiți de clarviziune iar mijlocașii au trimis la întâmplare mingi pe sus, în careu. Cele două extreme, Martinovici și Peronescu, au părăsit (contraindicat) pozițiile lor laterale, mai mult incurcînd decît realizînd ceva, exact ceea ce convencia oaspeților. În plus, mijlocașii Toia și Sandu, conducînd bestingherii mingea, avînd cale li-

beră în apropierea careului arădean, au supraaglomerat și ei zona de finalizare fiind deposedați cu ușurință, apoi făceau calea întoarsă, irosîndu-și fără rost forțele.

După introducerea lui Crăciun în locul lui Toia, jocul s-a mai luminat, pasele la semidistanță ale acestuia ajungînd mai bine la destinație. De altfel, Libardi a și inserat golul victoriei în urma unei pase ce i-a fost adresată de către Crăciun de la mijlocul terenului. După primirea golului, arădenii s-au mai descătușat, au venit în atac și au creat câteva faze mai clare. S-au trezit însă mult prea tîrziu, cîci „gongul” i-a adunat din nou, de data aceasta nu în fața propriului careu, ci la centrul terenului, pentru a saluta publicul.

Moștra felului în care a evoluat UTA, numită pe drept cuvînt „anti-joc”, i-a învățat pe arădeni că fără să atace, lăsînd totul pe seama apărărilor, nu vor obține succese.

În privința Jiului, îi așteptăm evoluția duminică în compania Progresului, la București, unde de fiecare dată a lăsat o impresie dintre cele mai bune.

Gheorghe NERTEA

OBLEMENCO-COMAN

UN TRASEU SCÎNTEI

La Craiova, pe fundalul unui meci apreciat just de observatorul federal B. Marian cu calificativul „satisfăcător spre bine”, au scîntelat de mai multe ori apele unuiu dintre cele mai frumoase briliante ale jocului de fotbal: **șutul din afara careului**. Dar nu orice fel de șut, ci așa cum l-a executat duminică Oblemenco, acest băiat puternic ca un stejar și setos de gol precum floarea de lumină: **des, tare, surprinzător, plasa succesiv pe toată pinza de aer cuprinsă între barele porții lui Coman**. El ne-a dăruit momente de intensă trăire emoțională cu atît mai mult cu cît la capătul celălalt al traseului „Oblemenco — poarta piteșteană”, Coman a scăpărat de fiecare dată flacăra talentului său incontestabil, zburînd în toate direcțiile tirului lui Oblemenco, stringîndu-se și lungîndu-se ca o suspensie. Cuvintele, ori cit de meșteșugite ar fi ele, nu pot exprima decît parțial extraordinara frumusețe a celor 14-15 frînturi de timp încărcate cu forța și hotă-

rîrea unuiu, în neala și reflexe zante prin furtă imprevizibilă. D încere să descopere aceste faze, ci de fiecare dintre cele mică epopee, de culoasă. Mărturie vreme nu am atît de generoasă duel direct — cum au făcut-o ei și Coman. crufător golul. din urmă, pri cap, într-o cli fundasiilor piteșezat în calea lui. stăvilă nerv și agilită vins, fără vina prin dialogul le nută fotbalistică la măsură, un să devină oar scinteietoare fr

CRAIOVA: Oblemenco lovește puternic balonul cu capul înscriind unicul gol al partidei „U” Craiova — Dinamo Pitești.

Foto: N. PASTRAMAGIU

C.S.M.S. - griji pentru prezent

DINAMO - reflecții pentru viitor

Insemnă- t echipa această buze de...
... acestui Progresul săptămână...
... pe malul...
... jocuri la...
... ei etape...
... ace. Din...
... ru bucu-
... jeni...
... echipele...
... atrag

Meciul în sine s-a compus din fragmente alternativ interesante și banale. Prin definiție aproape orice echipă gazdă trebuie să domine. Măcar la început. Așa a făcut și CSMS-ul. Ceva de suprafață, de scurtă durată, cu rădăcini doar în legătura sufletească dintre public și echipa sa, fără acoperire de ordin tehnico-tactic. Din fiecare echipă au lipsit cite trei titulari, valoarea diferită a rezervelor afectând totuși mai pregnant echipa ieșeană. Evident sau discret, superioritatea bucureștenilor a fost tot timpul sesizabilă, indiferent că aprecierea viza jucătorii în parte, sau echipa în ansamblu. La ieșeni, greșeli de plasament în apărare (Malschi), o linie mediană laborioasă în prima repriză (după pauză Ștefănescu, obosit, a participat foarte rar la acțiunile ofensive, mulțumindu-se numai să protejeze fundații săi centrali) și patru înaintași care nu știu să combine, să protejeze pe purtătorul balonului, să realizeze în jurul acestuia superioritatea numerică. Eforturile și reușitele lui Lupulescu și Cuperman au fost subminate de excese individualiste. O apărare ca a dinamoviștilor, rafinată și solidă, nu poate fi depășită prin curse solitare, prin dribling, fără circulație de balon și jucători, iute, în zig-zag, continuă, fără superioritate numerică în focarul acțiunii ofensive. După o cortico-pleurită, Stoicescu a rămas fără vitalitate. Se îngrijește, se pregătește, dar astenia consecutivă bolii e încă manifestă. Cele 120 de minute de Cupă de săptămîna trecută au obosit serios CSMS-ul. O capacitate de efort precară (inclusiv viteza de recuperare), dacă se uzează în fața unei echipe de „C” și nu se reface integral după trei zile.

Dinamo București știe să se apere, nu și să înscrie goluri. Nelu Nunweiler, poate la apogeeul carierei, a intervenit fără greșală, jucîndu-se (nu în sens peiorativ) decontractat

cu adversarii. Dateu, și el în mare formă. Dinu se dezvoltă pe o direcție interesantă (se duce după adversar și revine alături de Nelu de cito ori e nevoie). R. Nunweiler, ajuns pe drept strategul echipei, dirijează direcția și viteza de desfășurare a atacurilor. Echipa realizează superioritatea numerică în atac și apărare dar înaintașii se comportă mediocru. În mentalitatea lor e înscris să nu lupte cu adversarul (Pircalab e prototipul jucătorului care renunță chiar în fața celui mai sportiv atac). La noi s-a încetăținit (printre unii fotbalști), dispreț pentru jucătorul care aleargă mult, luptă curajos, nu evită contactele dure (inerente în epoca apărărilor aglomerate). Cică n-ar fi „talentați, tehnici”, și strădania lor ar fi o compensare. În realitate, astăzi marii jucători (chiar cu tehnica mai subtilă și calități mai din belșug decît are Pircalab) nu se tem că sînt împinși cu pieptul sau cu umărul, nu fug de mingea de frișă să nu fie trîntiți, se lansează cu viteza printre adversari, nu evită riscul și suferința unor „micro-bolicecări”, joacă bărbătește (Mazzola, Jair, Mas, Ball, Bene, Simoes). Fotbalul n-are nici pe departe duritatea hocheiului sau rugbiului, dar nici nu trebuie conceput ca un joc de domnișoare. Slaba productivitate a liniei de atac a lui Dinamo București se mai datorește și tendinței de a juca cu intermitență. Minute în șir (la Iași aproape toată prima repriză), înaintașii dinamoviști au jucat numai după ce primeau balonul. Adevărate ocazii de gol apar rar, combinațiile lor lipsite de neprevăzut sînt prezizibile și ușor de dejucat.

Dinamo București are un prezent onorabil. Dar el, ne face impresia, nu conține elemente din care scurgea timpul să pregătească acestei echipe un viitor prestigios. Ar fi poate un subiect de reflecție pentru tehnicienii formației.

Romulus BALABAN

PIGMENTUL MECIULUI

Deși miza meciului Steaua - „U” Cluj căpăta, prin prisma oaspeților, proporții mari, în teren lucrurile s-au rezolvat repede și într-un climat destins. De ce? În primul rînd pentru că apărarea clujeană, oscilînd între zonă și marcaj om la om, nu și-a găsit deloc busola în prima repriză, astfel că înaintașii bucureșteni au zburdat ca niște iezi pe iarba crudă a stadionului. De aceea ne permitem să fim reticenți în ceea ce privește jocul de ansamblu al atacului militar.

Golurile, însă, ei bine, aci să ne permiteți să fim mulțumiți. Pentru că la calitatea unui joc se adaugă (sau se scade în cazul ineficienței) întotdeauna un coeficient: cel al golurilor. Or, într-un meci ca cel la care ne referim, unde s-au marcat cinci goluri, aproape jumătate din totalul etapei, acest coeficient ridică evident nota pentru ansamblul partidei.

Cele cinci goluri din deschiderea cupajului bucureștean au demonstrat întreaga gamă a acțiunilor de atac. La primul gol, cursa decisivă a lui Sorin Avram pe extremă a fost încheiată cu o centrare precisă la Creiniceanu care

a șutat sec, din vole, în plasă. Constantin și-a arătat apoi clasa într-o fracțiune de secundă: stop în aer, apoi preluare dintr-o bucată de la 18 metri în gol. Slalomul lui Ivansuc, presărat cu florile a-fese ale driblingului, a fost - ce-i drept - o scinteie singulară dar de mare efect (golul de onoare al clujenilor). Efect însă conjugat chiar în același minut, cu punctul înscris, în replică, de Voinea. Iar șutul lui Negrea de la 30 de metri, remarcabil prin tărie și precizie, a încheiat suita golurilor.

Și, pentru a întregi imaginea, vom mai consemna aci și penaltul ratat de Marcu, obișnuitele ratări ale lui Voinea (una, în min. 7, de la 5 m. singur cu portarul!) și un senzațional șut de la mare distanță, lângă bara laterală, al lui Musteța, venit din urmă pe post de half-bolid, apărât în extremis, la fel de senzațional, de Suciu.

Cu asemenea acțiuni frumoase de atac, încununată cu goluri multe și cu nu mai puține momente neprevizibile, un meci trebuie să fie apreciat. Pentru că acestea constituie, de fapt, pigmentul care-i dă culoare.

S. GABRIELESCU

PLOIEȘTI: Gol? Nu! Balonul retuat cu capul de Oprișan va trece pe lângă bară. Foto: Ion POPESCU

CONVORBIREA MEA CU ROGER HUNT

Cu Roger Hunt sînt prieten. De cînd a venit cu Liverpool, la Ploiești. De atunci, din cînd în cînd, „numărul 10” din echipa campioană a lumii mă cheamă la telefon să mă-ntrebe ce mai e nou prin fotbalul nostru. M-a sunat marți seara. Ca totdeauna, m-a întrebat întii de Petrolul...

- A jucat acasă, cu Progresul, o echipă promovată anul acesta... am început eu.

- All right. Înseamnă că a făcut scor...

- Not at all! A pierdut cu 1-2.

- Am impresia că glumești. Știi că Petrolul nu pierde la Ploiești... Dar, spune-mi, a avut echipa completă?

- Completă cu ce are azi mai bun. Și cu Badea valid, nu ca-n meciul cu voi...

- Brrr! Mi-ai amintit de jocul de la 12 octombrie. Ce mă tremura atunci, pe tușă, Bill Shankly și ce mai dădeam noi mingea afară ca să obținem al treilea joc...

- Să știi că și duminică ploieștenii și-au dominat adversarul. Aproape tot timpul. Mai

tare decît pe voi în ultimele 20 de minute...

- Înseamnă că meritau victoria...

- Oh, Roger! Ce-nseamnă, în fotbal, „a merita victoria”? Doar a domina? Doar a trage la poartă mai multe șuturi decît adversarul? Dacă-i așa, atunci Petrolul merita să câștige...

- Înțeleg. Probabil că Progresul a atacat mai simplu, a găsit câteva găuri în defensiva Petrolului, a jucat apoi mai calm, grupat, bine organizat.

- Ai prins bine meciul. Și, îți adaug, a avut doi fundași centrali care au jucat ca Yeats al vostru. Iar portarul bucureștenilor a avut la urmă două intervenții „patent Banks”. Uităm să-ți spun: Dridea a ratat un 11 m.

- Dridea a ratat de la 11 m? E același care nouă, ne-a dat golul de la 18 m, peste zid?...

- Dar, mai spune-mi ceva: poate arbitrul...

- Arbitrajul n-a fost „O.K.”. Le-a anulat gazdelor un gol, apoi a avut probabil remuscări și le-a dat un 11 metri. În a

două repriză a arbitrat, cum să spun. Roger, ca să nu te supăr, cam așa ca pentru gazde...

- Ah, voi, continentalii, cit o să ne mai tachinați cu arbitrajul de la C.M.? Dar, în fine, spune-mi, șansele la titlu ale Petrolului au scăzut după acest insucces?

- N-au scăzut pentru că nici nu existau. În schimb, Petrolul face acum socoteți la care nu prea se gîndea astă-toamnă, cînd vă bătea pe voi cu 3-1...

- Hm!... Are ceva curiozități și fotbalul ăsta al vostru!... În orice caz, urează-le succes prietenilor mei ploieșteni. Și spune-le că duminică „le țîn pumnii”. Nu mi-ar conveni să se audă în Anglia că echipa cu care noi am jucat al treilea meci... Dar, by the way, ce se întimplă, totuși, cu Petrolul?...

- Întreabă-l pe Cernăianu. Uite telefonul lui...

Radu URZICEANU

P. S. Costică Cernăianu poate fi liniștit. Roger Hunt n-o să-l sune... Convorbirea de mai sus e imaginată...

PRONOSPORT

Iată pronosticurile redacției noastre, la concursul nr. 19 din 14 mai 1967:

1. „U” Cluj - RAPID	1 x
2. C.S.M.S. - POLITEHNICA	1 x
3. U.T.A. - STEAGUL ROSU	1
4. DINAMO Buc. - FARUL	1
5. „U” Craiova - STEAUA	x 2
6. DINAMO Pitești - PETROLUL	1
7. A.S.A. Tg. Mures - MINERUL B. Mare	1
8. GAZ METAN - C.F.R. Timișoara	x
9. MANTOVA - JUVENTUS	2
10. LECCO - VENEZIA	1
11. BRESCIA - FOGGIA	1
12. TORINO - MILAN	1
13. CAGLIARI - LANEROSI	1 x

ETAPA A 22-a
VĂZUTĂ DE
CARICATURISTUL
Neagu RĂDULESCU

Dumitriu II a marcat golul Rapidului

... ca o albină

Farul - Politehnica

- Ia-ți „ghiozdanul” tău și umbliă!

Marcu și Dridea I au ratat cite un 11 metri

- Pentru meciurile viitoare...

Voinea e golgeterul campionatului

16 marcate, 116 ratate!

„Brazilianul” de la Brasov: Năftănăile

- Hă! Garrincha!

Meciuri ale echipei de tineret

Echipa reprezentativă de tineret a țării noastre va susține în curând alte două partide internaționale. În ziua de 25 mai, va juca la Hunedoara împotriva reprezentativei Cubei iar la 7 iunie, la Bacău, va primi replica selecționatei similare a U.R.S.S.

Selecționata olimpică - Cuba

În afara partidei cu lotul nostru de tineret, fotbalistii cubanezi vor mai susține un meci și în compania selecționatei olimpice; la 31 mai, la Brașov. De asemenea, oaspeții vor susține alte două meciuri cu echipe de club, în orașe care urmează a fi desemnate.

CE NE REZERVĂ PRONOSPORTUL DE DUMINICĂ

Concursurile PRONOSPORT continuă să acorde, în cadrul premiului excepțional, AUTOTURISME „RENAULT 16”, premii de mare atractivitate care sînt atribuite de mai bine de două luni cu regularitate. La interesul stîmmit de aceste valoroase premii excepționale se adaugă acela provocat de programul echilibrat al concursurilor din ultima perioadă de timp care au adus câștiguri foarte mari. Să amintim de marele succes al participantului GHEORGHE MUNTEAN din Hunedoara, prezentat și spectatorilor în pauza meciului Progresul-C.S.M.S. Iași, care a obținut premiul în valoare de 160.616 lei, dintre care un AUTOTURISM „RENAULT 16”.

Pentru duminică, PRONOSPORTUL ne propune șase întâlniri de categoria A, două din categoria B și cinci partide din divizia A italiană. Dintre întâlnirile primului nostru campionat se detașează decizivele examene ce care le susțin pe teren propriu Universitatea Cluj (cu Rapid), C.S.M.S. (cu Politehnica) și U.T.A. (cu Steagul roșu) de rezultatul cărora depinde mult șansa gazdelor de a evita retrogradarea. Categoria B ne furnizează derbyul seriei secundă, A.S.A. Tg. Mureș-Mineral Baia Mare precum și întâlnirea, tot din această serie, Gaz metan Medias - C.F.R. Timișoara.

Juventus, învingătoarea de duminică trecută, se deplasează la Mantova și jocul acesta - de mare miză pentru torinezi - nu lipsește din program, alături de alte patru echilibrate întâlniri din campionatul italian.

(Rubrică redactată de A.S. Foto-Pronosport).

ETA PA DIN 7.V.1967	FORMAȚILE, NOTELE JUCATORILOR ȘI ARBITRILOR	FILMUL JOCULUI
STEUAUA A marcat: Creiniceanu (min. 20), Constantin (min. 36), Voinea (min. 39) și Negrea (min. 57). 4 (3)	STEUAUA: Suciu 9 - Petescu 6, Jenei 8, D. Nicolae 7, Sătmăreanu 7 - Negrea 8, D. Popescu 6 - S. Avram 6 (min. 85 Pan-tea), Constantin 8, Voinea 8, Creiniceanu 8. UNIVERSITATEA CLUJ: Gaboras 4 (min. 68 Ringheanu 7) - Szöke 5, Pexa 5, Anca 6, Cimpeanu 5 - Mustețea 8, Oprea 5, (min. 70 Nesu 7) - Marcu 5, Ivansuc 7, Adam 6, Bretan 5. ARBITRU: N. Cursaru (Ploiești) 8.	Prima parte a reprizei a lăsat încă să se întrevadă o victorie facilă a militarilor pentru că în afara golurilor înscrise de Creiniceanu și Constantin ei au mai avut și alte ocazii clare în careul mic unde ajungeau cu mare ușurință datorită jocului complet neorganizat și asincron al apărării clujene. Apoi Ivansuc a luat o acțiune pe cont propriu și, ca în zilele lui bune, a înscris. Speranțe de o clipă în tabara universitarilor pentru că abia repusă la centru, mingea ajunge la Constantin, de aci la Voinea și... 3-1! Cînd după pauză (min. 53) clujenii își joacă ultima șansă; penalti, la un fault comis de Jenei, Marcu însă, ratează și în loc de 3-2, scorul devine nu peste multă vreme 4-1 pentru că Negrea reușește de la 30 m ceea ce n-a reușit Marcu de la 11 m! Și astfel, deși în repriza secundă a jucat mai legat și mai combativ (în ultimele minute Marcu, Adam și Ivansuc au fost pe punctul de a înscris) „U” a pierdut la scor, plătind greu greșelile flagrante de apărare din prima parte a meciului.
„U” CLUJ A marcat: Ivansuc (min. 39). 1 (1)	RAPID: Răducanu 7 - Lupescu 7, Motroc 7, Dan 7, Greavu 6 - Dinu 6, Jammaischl 8 - Năsturescu 7, Dumitriu II 8, Ionescu 6, Codreanu 6. STEAGUL ROȘU: Adamache 7 - Ivănescu 6, Jenei 7, Alecu 7, Campo 5 - Pescaru 7, Năftănăilă 7 - Necula 5, Goran 5 (din min. 74 Selimesi), Gane 5, Györfi 5. ARBITRU: N. Rainea (Birlad) 7.	În prima repriză a acestei partide nimic deosebit de consemnat. Cu excepția minuterilor 13, cînd Györfi trage puternic în... genunchiul lui Răducanu leșit din poartă pentru micșorarea ughiului, la și 31 cînd Ionescu și Dumitriu sînteză slab. Rapidistii fac eforturi deosebite pentru a reface acțiunile de atac destrămate, fie din greșelii proprii, fie de intervențiile sigure ale apărării aglomerate ale echipei oaspe. Stegarii pasează enorm de mult, minute întregi, chiar în jumătatea lor de teren, fără a încerca să „perforeze” sistemul defensiv feroviar. În repriza secundă Rapid atacă cu mai multă insistență și cu mai multă claritate. Golul „plutește” în aer, dar Codreanu (min. 57) și Ionescu (min. 61) ratează. În min. 65 Dumitriu II e gata să sîntezze în gol, dar e trîntit în careu pînă ca arbitru să acorde penalti. În min. 73 același Dumitriu înscrie fulgerător dintr-o pasă excelentă de la Jammaischl. Finalul partidei găsește pe Rapid în permanentă ofensivă.
RAPID A marcat: Dumitriu II (min. 72). 1 (0)	UNIVERSITATEA CRAIOVA: Vasilescu 6 - Mihăilescu 7, Mincă 8, M. Marcel 7, Dejiu 7 - Bitlan 7, Ivan 8 - Ad. Popescu 6, Stănescu 8, Oblemenco 9, Niță 5 (min. 46 Sfirlogea 7). DINAMO PITESTI: Coman 10 - I. Popescu 8, Barbu 9, I. Stelian 7, David 7 - Tircovnicu 6, Dobrin 7, Prepurgel 6 - C. Radu 5, Naghi 5, Turcan 6. ARBITRU: Al. Pîrvu (București) 9.	Scorul nu reflectă îndeajuns superioritatea formației U-niversitatea. După un început ceva mai echilibrat, inițiativă trece total de partea craiovenilor. Ofensiva acestora, rar întreruptă de cîte un contraatac pald al oaspeților, supune la o presiune continuă sistemul defensiv pitestean. Oblemenco și Stănescu, în zi bună de suț, fac din portarul Coman eroul partidei, în timp ce Barbu se remarcă prin plasament și decizie la mingile centrate de arizile craiovenilor. Pentru creionarea exactă a imaginii jocului, este suficient să amintim marile situații de gol create la cele două porți: în minuterile 6 (Niță și Oblemenco), 22 (Ivan și Stănescu), 27 (Oblemenco), 29 (Oblemenco), 41 (Niță), 42 (Stănescu), 43 (Oblemenco), 51 (Oblemenco), 54 (Stănescu), 68 (Stănescu), 71 (Oblemenco) - respectiv 34 (Turcan) și 74 (Naghi) de la 3-4 metri peste bară, cu poarta goală.
„U” Craiova A marcat: Oblemenco (min. 67). 1 (0)	PETROLUL: Ionescu 6 - Pahontu 6, Dragnea 5, Florea 5, Mocanu 9 - Roman 7, Dragomir 7 - Oprisan 5, Dridea I 6, Badea 7, Dridea II 6 (din min. 66 Moldoveanu 5). PROGRESUL: Matache 7 (din min. 62 Mindru 9) - V. Popescu 7 (din min. 65 Colceriu 7), Măndoiu 8, Peteanu 8, Ad. Constantinescu 6 - Neacsu 7, Șoangher 7 - Oaidă 8, Matei 7, Mateianu 8, Tarălungă 6. ARBITRU: O. Comsa (Craiova) 6.	Scorul nu reflectă îndeajuns superioritatea formației U-niversitatea. După un început ceva mai echilibrat, inițiativă trece total de partea craiovenilor. Ofensiva acestora, rar întreruptă de cîte un contraatac pald al oaspeților, supune la o presiune continuă sistemul defensiv pitestean. Oblemenco și Stănescu, în zi bună de suț, fac din portarul Coman eroul partidei, în timp ce Barbu se remarcă prin plasament și decizie la mingile centrate de arizile craiovenilor. Pentru creionarea exactă a imaginii jocului, este suficient să amintim marile situații de gol create la cele două porți: în minuterile 6 (Niță și Oblemenco), 22 (Ivan și Stănescu), 27 (Oblemenco), 29 (Oblemenco), 41 (Niță), 42 (Stănescu), 43 (Oblemenco), 51 (Oblemenco), 54 (Stănescu), 68 (Stănescu), 71 (Oblemenco) - respectiv 34 (Turcan) și 74 (Naghi) de la 3-4 metri peste bară, cu poarta goală.
DINAMO Pitesti A marcat: Mateianu (min. 9) și Șoangher (min. 16). 2 (2)	C.S.M.S. DINAMO Bucuresti POLITEHNICA A marcat: Surdan (min. 63). 1 (0)	Ca factură, partida a plăcut mai mult în repriza a doua. De menționat spiritul de sportivitate care a domnit pe teren.
PETROLUL A marcat: Dridea I (min. 52). 1 (0)	DINAMO BUCUREȘTI: Datcu 9 - Pîrvu 7, Nunweiler III 10, Dinu 8, Stoenscu I - Ștefan 8, Nunweiler VI 8 - Pircălab 5, Frățilă 7, Grozea 6, Haidu 7. ARBITRU: Zaharia Drăghici (Constanța) 9.	A fost surpriza numărul 1 a etapei. Progresul a deschis scorul în min. 3, cînd MATEIANU a reiat cu capul balonul centrat de Matei, și l-a majorat în min. 16 cînd Mateianu a executat o lovitură liberă laterală, iar ȘOANGHER a înscris tot cu capul. În continuare, ploștenii au dominat, au avut ocazii multiple dar au sîtat capătărește. Dridea I (min. 40) a tras afară și un penalti! După pauză s-a jucat aproape tot timpul în terenul bucureștean dar, din nouămi de atacuri ale Petrolului, doar unul a fost fructificat: Dridea I în min. 52. Apărarea Progresului a fost în zi bună. În minuterile 88 și 90, Mindru a avut două intervenții salvatoare, de mare spectaculozitate și curaj. Alacul gazdelor a fost total deficitar, mai ales arizile. O mențiune pentru calmul și puterea de luptă a „alb-abasrilor”.
PROGRESUL A marcat: Mateianu (min. 9) și Șoangher (min. 16). 2 (2)	C.S.M.S.: Constantinescu 8 - Pop 7, Malschi 5, Vornicu 7, V. Stoicescu 7 - Ștefănescu 7, Hrițcu 7 - Stoicescu 6 (min. 70 Gălățeanu), Lupulescu 9, Cuperman 7, Incze IV 5. DINAMO BUCUREȘTI: Datcu 9 - Pîrvu 7, Nunweiler III 10, Dinu 8, Stoenscu I - Ștefan 8, Nunweiler VI 8 - Pircălab 5, Frățilă 7, Grozea 6, Haidu 7. ARBITRU: Zaharia Drăghici (Constanța) 9.	Superioritate dinamovistă în apărare (Nunweiler III excepțional) și atac (numai în repriza secundă), leșenii au izbucit să se mențină în ofensivă pînă la pauză. Și-au uzat însă energia acționînd neeconomic. Constantinescu intervine bine în min. 27 (Frățilă) și min. 29 (Haidu). Prima intervenție excepțională a lui Datcu, la o lovitură liberă executată de Vornicu, are loc în min. 30. În a doua repriză, de la leșenii doar Lupulescu ține steagul sus. Pe restul, oboseala li închide. Bucureștenii fac un joc mai nuanțat prin ingeniozitatea lui Radu Nunweiler și demarările înaintașilor. În min. 48, Lupulescu trage din întoarcere dar nu-l surprinde pe Datcu. Peste șase minute ratează Grozea. În min. 78 Malschi era să înscrie în propria poartă. Ștefan centrează, Constantinescu respinge și Frățilă reia peste poartă în min. 81. Pircălab trage în bară un minut mai tîrziu. Disputa în nota de fair-play.
C.S.M.S. DINAMO Bucuresti POLITEHNICA A marcat: Surdan (min. 63). 1 (0)	FARUL: Manchi 7 - Dumbravă 7, Tilvescu 7, Mares 9, Plesa 7 - Bukossj 6 (min. 70 Antonescu 5), Koszka 10 - Ologu 8, Zamfir 8, Tufan 8, Kallo 8. ARBITRU: V. Pădureanu (București) 8.	Factorul psihologic a avut un rol horăritor în jocul de duminică. Studenții, în dorința lor de a învinge „cu orice preț”, și-au orientat toate acțiunile spre careul de 16 m, dar cu mingi înalte, respinse ușor de „zidul” Tilvescu - Mares. Constantinii au jucat foarte bine în această partidă, au fost la un pas de victorie (și putem spune că, dacă nu ratau copărește, puteau câștiga la scor) și aceasta numai datorită disciplinei tactice. Ei au pus accentul pe apărare dar, în același timp, au construit, organizat, contraatacări extreme de periculoase, prin Ologu și Tufan care produceau panie în apărarea adversă și în... tribune. Așa cum spuneam factorul psihologic a avut un rol decisiv. Dorința de victorie cu orice preț a studenților le-a adus o stare de cîrpare, exprimată în deficiențe în controlul balonului, acțiuni neglijate, lipsite de noțiunea de tactică. Oaspeții au jucat precis și eficient. (P. ARCAN, coresp.).
FARUL A marcat: Tufan (min. 59). 1 (0)	JIUL: I. Vasile 8 - Dan 6, Stoker 7, Pop 8, Mihai 8 - Toia 6 (min. 52 Crăciun 7), Sandu 7 - Martinovici 6, Libardi 7, Ionescu 6, Peronescu 5. U.T.A.: Gornea 8 - Birău 8, Bacoș 7, Cucla 6, Tîrlea 7 - Igna 7, Metcas 6, (min. 83 Moț) - Axente 7, Jac 5, Tr. Popescu 5, Chivu 6. ARBITRU: Gh. Limona (București) 8.	U.T.A. a venit la Petroșeni în speranța obținerii unui punct alt de necesar acum. În încercarea de a se desprinde de zona inferioară a clasamentului. Așa că a luat măsuri de precauțiune, s-a apărut supranumeric în permanență în 7-3 oameni) „betonînd” spațiul din fața poștii lui Gornea și expedind mingea în orice direcție pentru ca timpul să se scurgă. Jiul s-a prezentat slab, în special atacul inghesivul jocul de centru, acolo unde era cel mai greu de păstrat. De altfel și cele două extreme Martinovici și Peronescu se găseau rar pe posturile lor. În repriza secundă, în min. 33, o minge trimisă de Crăciun în direcțiune este luată de Bacoș, ajunge în interiorul careului la Libardi care sînteză din întoarcere, înscriind unicul gol.
JIUL A marcat: Libardi (min. 53). 1 (0)	U.T.A.	

CLASAMENTUL GOLGETERILOR

16 goluri: VOINEA (11 penalti);
14 goluri: ION IONESCU (4 pen.);
13 goluri: PERONESCU
12 goluri: Iancu, Naghi (1 pen.), Surdan;
11 goluri: Dumitriu, Oblemenco (2 pen.);
10 goluri: Dridea I (2 pen.);
8 goluri: Frățilă;
7 goluri: Tarălungă, Cuperman, Libardi.

CLASAMENTUL GENERAL

1. Rapid (1)	22 12 6 4 37-19 (+18) 30
2. Dinamo Buc. (2)	22 10 5 7 27-20 (+7) 25
3. Farul (3)	22 9 7 6 33-28 (+5) 25
4. „U” Craiova (4)	22 11 3 8 29-28 (+1) 25
5. Steaua (5)	22 10 4 8 35-23 (+12) 24
6. Jiul (8)	22 10 2 10 38-26 (+12) 22
7. Progresul (10)	22 9 4 9 26-27 (-1) 22
8. Steagul roșu (6)	22 9 4 9 26-30 (-4) 22
9. Dinamo Pitesti (7)	22 10 1 11 30-34 (-4) 21
10. Petrolul (9)	22 8 4 10 22-24 (-2) 20
11. U.T.A. (11)	22 5 9 8 21-29 (-8) 19
12. „U” Cluj (12)	22 5 8 9 22-28 (-6) 18
13. C.S.M.S. (13)	22 6 6 10 25-47 (-22) 18
14. Politehnica (14)	22 5 7 10 27-35 (-8) 17

ACASA

14 10 3 1 28- 9 23
13 9 1 3 20- 8 19
11 8 3 0 23- 7 19
11 9 2 0 19- 7 20
14 8 2 4 25-14 18
11 9 1 1 27- 5 19
13 7 2 4 18-12 16
11 7 2 2 17- 8 16
11 9 1 1 26-14 19
11 7 2 2 14- 5 16
11 3 6 2 14-11 12
11 5 4 2 15- 9 14
11 5 4 2 18-18 14
11 5 5 1 17-11 15

DEPLASARE

8 2 3 3 9-10 7
9 1 4 4 7-12 6
11 1 4 6 10-21 6
11 2 1 8 10-21 5
8 2 2 4 10- 9 6
11 1 1 9 11-21 3
9 2 2 5 8-15 6
11 2 2 7 9-22 6
11 1 0 10 4-20 2
11 1 2 8 8-19 4
11 2 3 6 7-18 7
11 0 4 7 7-19 4
11 1 2 8 7-29 4
11 0 2 9 10-24 2

CLASAMENTUL RETURULUI

1. Rapid	9 6 3 0 14- 7 15
2. Steagul roșu	9 6 1 2 9- 6 13
3. Jiul	9 5 0 4 13- 8 10
4. Steaua	9 4 2 3 12-10 10
5. Farul	9 3 3 3 13- 9 9
6. Dinamo Buc.	9 3 3 3 5- 5 9
7. „U” Craiova	9 3 2 4 11- 9 8
8. Petrolul	9 3 2 4 9-10 8
9. „U” Cluj	9 2 4 3 11-12 8
10. C.S.M.S.	9 3 2 4 9-15 8
11. Politehnica	9 2 3 4 12-13 7
12. Progresul	9 3 1 5 13-16 7
13. Dinamo Pitesti	9 3 1 5 10-15 7
14. U.T.A.	9 2 3 4 7-13 7

B SERIA I DINAMO BACĂU A TRECUT ÎN FRUNTE

Am intrat în „linia dreaptă” în campionatul categoriei secundare.

După etapa de duminică, a 20-a, deci cu șase înainte de „încheierea conturilor”, situația primelor clasate în cele două serii este următoarea. În seria I, Dinamo Bacău și Siderurgistul Galați au făcut rocada între ele, dinamoviștii fiind acum pe primul loc, datorită golaverajului, iar în cea de-a doua, echipa militară din Tg. Mureș își păstrează locul, având un punct avans față de cea de-a doua clasată, Minerul Baia Mare.

Hotărâtoare în atribuirea titlului de câștigător în cele două serii par a fi meciurile directe dintre echipele amintite mai sus. Cu șanse mai mari se prezintă Dinamo Bacău și A.S.A. Tg. Mureș, care susțin aceste meciuri decisive pe teren propriu, băcăuanii în ultima etapă, iar militarii chiar în cea viitoare.

În coada clasamentului lupta pentru evitarea retrogradării este din ce în ce mai strânsă și n-ar fi exclus ca tocmai golaverajul să hotărască pe „cei aleși”.

PORTARUL GHIȚĂ ÎN „ZI MARE”

PROGRESUL BRAILA - DINAMO BACAU 0-1 (0-0)

Conștient de importanța deosebită a rezultatului, cele două echipe s-au năpustit de la început, cu toate armele, una asupra alteia, căutând cu înfrigurare spațiul porții. De-a lungul întregii partide, jucătorii au plătit un greu tribut de capacitate fizică și tehnică terenului desfundat de ploaie. Băcăuanii au trebuit să suporte paradoxul unei evoluții inferioare adversarei lor, pe care au combătut-o cu un joc evident mai tehnic, dar contraindicat în condițiile terenului. Pasele lor scurte, combinațiile excesive și driblingurile prelungite nu puteau asigura finalizarea, căci de partea cealaltă a rețelei se afla o apărare supra aglomerată (la nevoie și foarte decisă, ajutată de gazonul alunecos și presărat cu bălți. Brăilenii au ieșit din defensivă, într-o manieră simplistă dar eficace, trimițând aproape fără excepție, printr-o singură pasă lungă, mingea la Zgardan, plasat mereu pe o poziție foarte avansată. Dubla de Pareșcura și „simțind” în spate echipa regrupată pentru atac, Zgardan, „omul tractor”, neîncomodat de starea terenului, a făcut ațitea „mizerii” apărării băcăuane, încât numai intervențiile senzaționale ale portarului Ghiță au anulat victoria sperată de brăileni.

Golul învingătorilor a fost opera lui Dembrovski, care scăpat din mînghina celor doi fundași centrali adversari, a creat o fază de gol în stil de mare jucător COMA-

NEȘCU l-a completat doar, știind pe spațiul porții.

Incomodată de voința și tactica adversarei, Dinamo Bacău a echilibrat teritorial jocul abia în a doua jumătate a reprizei secundare, când flacăra elanului parteneriei de întrecere a început să pălească. A fost perioada când, prin câteva contraatacuri inteligente și sigure, se putea consolida o victorie, care tot atât de bine putea să suridă însă și gazdelor.

ION CUPEN
corespondent

P. S. Considerăm deplăsată atitudinea belicoasă a publicului față de conducătorul jocului, Gheorghe Popovici, care, vrînd cu orice preț să servească o mostră de arbitraj de înaltă calitate, a comis și unele gafe surprinzătoare dar neesențiale. De la aplauzele în acordurile dulci ale fanfarei și tradiționale „bătăie cu flori” ce au precedat meciul, la huidujeli și pumni ridicați, ni se pare o melamorfază care pune sub semnul întrebării buna credință. Mai ales că n-ai organizatorii n-au impresionat prin politețe, împietind activitatea normală a reprezentanților presei.

PROGRESUL BRAILA:
Rădoi - Tudor, Bădin, Gheorghiuță, Dumitrescu - Coconcea, Cazan - Ranu, Zgardan, Pareșcura, Stolan (Nju).

DINAMO BACĂU: Ghiță - Kiss, Panait, Vătafu, Bascacof - Nedelcu, Cernat - Comănescu, Dembrovski, Marinescu, Rednic.

JUCĂTORII AU FOST MULȚUMIȚI?

DINAMO VICTORIA - POLITEHNICA 1-1 (1-0)

De la două echipe scăpate de „tensiunea” primului loc și de „chinurile” retrogradării, toată lumea aștepta un joc de calitate, mai ales că studenții se prezentau și cu ceva „personalități”. Dar (din nefericire mai există și acest DAR!) pe teren, de-a lungul celor 90 de minute, puține au fost fazele care au scos partida din anonimat. Începutul lent, s-a transformat treptat în apatie, într-o stare de plictiseală, atmosferă în care jucătorii au părăsit terenul mulțumiți (numai ei!) de remiza obținută.

Cele câteva încercări fivave de a desfășura un joc pe măsura posibilităților ambelor formații nu și-au găsit prozele. Nici Lucescu, omul de la care se așteptau virtuozități, n-a îndrăznit să contrazică nota jocului. După două curse în stil caracteristic, internaționalul (ce-i drept, jucat cam puțin de coechipierii) s-a pierdut în monotonia partidei, în suita de pase la adversar, astfel că prima repriză a

rămăș în memoria celor prezenți numai printr-un inopinat gol de la circa 30 de metri, marcat de Popa (min. 30) cu „bună-voință” lui Manta și două trei ocazii irosite cu... calm de înaintașii ambelor echipe.

Speranța revirimentului mult așteptat, născută la începutul reprizei secundare, când Ciornoavă și-a amintit că are dribling și sut, iar Păiș, Pigulea și Angelescu au început să „lege” câteva acțiuni periculoase rezolvate prompt de apărarea dinamovistă în frunte cu portarul Stan sau de bară în min. 52, s-a risipit repede, deoarece după un șerit de ceas, jocul a căpătat aceeași coloratură cenușie, obositoare, din prima repriză. Monotonia a mai fost întreruptă pe alocuri de golul marcat de Păiș (min. 67) dintr-o fază confuză, fără perspective prea mari, de ratările lui Jercan și Pigulea, iar finalul partidei i-a găsit pe combatanți mulțumiți, plimbind balonul fără nerv,

Jucătorul de la Dinamo Victoria (în tricou alb) pare încovoiat de lovitura mingii

în ritm de vals, spre regretul publicului dornic de spectacol fotbalistic.

MIRCEA IONESCU
corespondent

DINAMO VICTORIA:
Ghibănescu (min. 46 Stan) - Maghiar, Crăclunescu, Ser-

ban, Constantinescu - Feodor, Căteanu (min. 55 I. Ștefan) - Dumitrescu, Popa, Florea, Jercan.

POLITEHNICA: Manta (min. 46 Rămureanu) - Anton, Grecea, Cău, Radulescu - Angelescu, Halașian (min. 46 Sirbu) - Lucescu, Pigulea, Păiș, Ciornoavă.

SERIA A II-a

CÎND MIJLOCAȘII JOACĂ BINE

C.S.M. SIBIU - CLUJEANA 2-0 (2-0)

După acel draw care a adus sibienilor, cu o săptămână în urmă, la Mediaș, un punct cit roata carului, în partida cu Clujeana, echipa a jucat nemotivat, fapt ce a dat speranțe celor peste 7000 spectatori prezenți în tribunele stadionului Metalul din localitate.

În această partidă, echipa sibiană a avut în linia de mijlocăși Gheorghe - Văcaru, un mecanism care a funcționat perfect. Ei au ajutat atât apărarea cit și atacul, în permanență.

Clujenii au venit la Sibiu pentru a obține un meci nul, aplicînd formula 4-3-3 însă localnicii s-au întrecut pe ei înșiși, jucînd mult peste valoarea lor (excepție Vuici și Nunu, care au jucat extrem de slab), luînd cu asalt poarta lui Botis încă din primele 5 minute. A ratat exasperant Lăuțac (în min. 5 trage în bară, în min. 7 alături, de la 16 m., în min. 47 pe deasupra porții și în min. 62 din nou în bară).

Oaspeții au avut o singură ocazie clară de a reduce din handicap, în min. 82, cînd Bacos de la 6 m. a tras în bara interioară a porții, de unde mingea s-a revenit în teren și a fost reluată defectuos de ace-

lași jucător. Cele două goluri ale sibienilor au fost înscrise cu capul de Comsa (min. 20) și Gheorghe Gheorghe (min. 32).

ILIE IONESCU
corespondent

C.S.M. SIBIU: Coman - David, Rătscher, Filchig, Nunu - Gheorghe Gheorghe, Văcaru - Muștin, Comsa, Lăuțac, Vuici.

CLUJEANA: Botis - Dragomir, Solomon, Alexiu, Fulop - Bacos, Sîlăcel, Feodor (min. 82 Kallio) - Ene, Roman, Mazurachis.

REZULTATE... CLASAMENTE...

SERIA I

Metalul București - Fl. Moreni 0-0; Oțelul Galați - Ceahlău P. Neamț 0-2 (0-1); Meteor Brașov - Oțelul Rm. Vilcea 1-0 (0-0); Dinamo Victoria Buc. - Politehnica Buc. 1-1 (1-0); Progresul Brăila - Dinamo Bacău 0-1 (0-0); C.F.R. Pașcani - Siderurgistul Galați 2-2 (1-1); Poiana Cimpina - Chimia Suceava 2-0 (0-0).

1. Dinamo Bacău	20	11	6	3	33-12	28
2. Siderurgistul	20	11	6	3	32-16	28
3. Chimia Suceava	20	8	6	6	17-16	22
4. Politehnica București	20	9	3	8	27-26	21
5. Flacăra Moreni	20	10	1	9	20-26	21
6. Poiana Cimpina	20	9	2	9	25-19	20
7. Metalurgistul	20	8	4	8	27-23	20
8. Dinamo Vict. București	20	8	6	6	26-21	20
9. C.F.R. Pașcani	20	7	5	8	27-29	19
10. Ceahlău P. Neamț	20	7	5	8	25-29	19
11. Oțelul Rm. Vilcea	20	6	5	9	17-34	17
12. Meteor Brașov	20	4	8	8	18-22	16
13. Progresul Brăila	20	5	5	10	17-27	15
14. Oțelul Galați	20	4	6	10	10-21	14

SERIA A II-a

C.F.R. Timișoara - Crișul Oradea 2-0 (0-0); Unirea Dej - Minerul Lupeni 2-1 (0-0); Vagonul Arad - A.S. Cugir 4-1 (2-0); A.S.A. Tg. Mureș - Gaz metan Mediaș 1-0 (1-0); Minerul Baia Mare - C.F.R. Arad 1-0 (1-0); Ind. Sirmei C. Turzii - C.S.M. Reșița 4-1 (1-0); C.S.M. Sibiu - Clujeana 2-0 (2-0).

1. A.S.A. Tg. Mureș	20	14	3	3	36-10	31
2. Minerul Baia Mare	20	14	2	4	33-18	30
3. C.F.R. Timișoara	20	11	4	5	37-24	26
4. C.S.M. Reșița	20	11	2	7	34-24	24
5. Vagonul Arad	20	11	1	8	47-19	23
6. A.S. Cugir	20	9	4	7	35-28	22
7. Ind. Sirmei Cp. Turzii	20	7	4	9	25-28	18
8. Crișul Oradea	20	8	1	11	34-36	17
9. Clujeana	20	6	5	9	30-29	17
10. C.S.M. Sibiu	20	7	2	11	27-33	16
11. Minerul Lupeni	20	6	4	10	22-40	16
12. Gaz metan Mediaș	20	5	5	10	21-35	15
13. C.F.R. Arad	20	5	3	12	17-33	13
14. Unirea Dej	20	4	4	12	20-36	12

Categoria C. Categoria C.

„LAS' CĂ VENIȚI VOI LA CONSTANȚA”!

S. N. OLTENITA - ELECTRICA
CONSTANȚA 3-1 (2-0)

În tentativa pe care o desfășoară pentru a promova în categoria B, Electrica Constanța s-a deplasat duminică la Oltenița cu dorința de a obține măcar unul din cele două puncte puse în joc. De la primele schimburi de minge, gazdele au arătat că se află în dispoziție bună de joc, „stringindu-și” adversarul în carul de 16 m. Băieții antrenorului Vasile Copil dezvoltă un fotbal frumos, cu bogate noțiuni tehnice. Extrema stînga Catrina face adevărate „corride” cu fundașul constănțean, centrînd apoi în fața porții apărare de Moraru. În min. 15 se deschide scorul. Eftimescu „întoarce” o minge făcînd... tablou toată apărarea constănțenilor. Electrica, condusă acum cu 1-0, încearcă ceva în atac dar fundașul central-stînga al gazdelor, Grama, nu lasă să treacă nimic. Grama (născut în 1944) este un jucător de mare talent. Cu calități fizice deosebite, fundașul din Oltenița are intercepta unii mijlocași și driblingul unui atacant.

Avînd spatele asigurat, S.N. Oltenița, încurajată de gol, atacă cu toate forțele. Golgeterul echipei, Eftimescu, speculează în min. 26 o bilă în apărări adverse, urcînd scorul la 2-0. Imediat după pauză, Electrica - nemulțumită de pierdere - iese la atac, dominîndu-și adversarul. Gazdele se pierd cu firea, retrăgîndu-se în propria jumătate de teren. Grama are mult de

lucru, dar nu se dă bătut, avînd intervenții de ultimă clipă. Vasile Copil procedează la introducerea pe extrema dreaptă a lui Enculescu, jucător de mare viteză. Cursele sale readuc poarta de gol a gazdelor și în min. 80 Serecău înscrie. S.N. Oltenița practică pînă în final un fotbal frumos, pe gustul entuziaștilor săi suporteri. Și cînd nimeni nu se mai aștepta, oaspeții mărcăază golul de onoare în min. 90 prin Alexe. A surprins, din nou, atitudinea ne-

Fază din meciul Fl. roșie București - Electrica Fieni

sportivă a fotbalistilor de la Electrica. În timpul jocului, ei au recurs la numeroase faulturi, vociferări, au adus înjurii spectatorilor. La terminarea meciului, Giovanni Romeo, stoperul constănțean, i-a spus lui Eftimescu, centrul atacant al gazdelor: „Lasă că veniți voi la Constanța, vă bag jumătate în pămînt!”

D. VIȘAN
corespondent

RENASC SPERANȚE

RAPID MIZIL - MINOBRAD
VATRA DORNEI 3-0 (0-0)

Ca urmare a fuzionării echipei Metalul Ploeni cu Rapid Mizil suporterii echipei își pun fireasca întrebare dacă va rămîne sau nu echipa în categoria C. În meciul cu Minobrad Vatra Dornei au fost folosiți zece jucători de la fosta echipă Metalul Ploeni și numai unul de la Rapid Mizil.

Dacă în prima repriză oaspeții au reușit să-și apere cu succes buturile, în cea de a doua nu au mai putut face față atacurilor sustinute ale localnicilor, primînd trei goluri, iar dacă portarul Petre nu era într-o zi bună scorul putea lua proporții. Au înscris: Panait (min. 52 și 57) și Filimon (min. 61) - autogol. Așadar speranțele portarilor pot fi îndreptățite căci din patru jocuri Rapid Mizil a scos 5 puncte ce s-au acumulat la zestre săracă a vechii echipe, ceea ce îi face să creadă că echipa Rapid Mizil va rămîne în categoria C.

I. POPESCU
corespondent

SECRETELE COPACABANEI

După cum se știe, cunoscutul internațional maghiar FLORIAN ALBERT a fost invitat în luna ianuarie de către clubul Flamengo pentru a cunoaște mai îndeaproape fotbalul brazilian. În timpul cîit a stat în această țară, Albert a fost oaspetele mai multor cluburi, dar a cunoscut bine și plaja de la Copacabana din Rio de Janeiro, o adevărată pepiniară a fotbalului brazilian.

Redăm mai jos câteva impresii ale atacantului maghiar reproduse după revista „LADBARGAS”:

Cite nu amuzăm despre renumita plajă din Rio de Janeiro, Copacabana! Brazilienii o consideră pe drept cuvînt „pepiniară” fotbalului.

De la fereastra hotelului „Royal”, panorama ce ți se deschide nu cuprinde limite. Mai tîrziu, privirea coboară vertiginos spre șoseaua principală a orașului Rio de Janeiro care merge paralel cu litoralul. Sumedenia de automobile și furnicarul de oameni desparți construcțiile moderne de apele Oceanului Atlantic. Ștrandul de la Copacabana cu nisipul său fin, se întinde ca o fisie lungă de 20 km. și ține pînă la Mar Del Plata, renumita plajă argentiniană. Cîno nu vine pe plajă odată cu răsăritul soarelui, cu greu și mai poate găsi un loc!... După primele ore ale dimineții, abia găsești o palmă de nisip, sumedenia umbrelor multicolore acoperind totul. Aici este locul unde zeci de mii, sute de mii de oameni își caută odihnă, reconfortare și distracție.

Dar atenția tuturor se îndreaptă întotdeauna spre cel mai popular sport brazilian, fotbalul. Zecile de terenuri de pe plajă, lipite unul de altul despărțite de panglici albe și cu porți improvizate din săruși, sînt solicitate din zori pînă noaptea tîrziu și mîinea nu cunoaște odihnă.

La Copacabana, fotbalul nu cunoaște vîrstă. De la copiii care abia au învățat să meargă, pînă la oamenii cu timpide albe, toți sînt cuprinși de magia jocului cu balonul rotund. Privindu-i pe acești fotbalisti de ștrand, rămîi uimit de tehnica lor deosebită. Ei execută adevărate jonglerii cu mingea, tînuind-o pe laba piciorului, pe cap sau pe coapsă.

Cel mai viu interes îl stîrnesc însă competițiile interștrand, care la Rio au valoarea unui adevărat campionat. Echipamentul jucătorilor este într-o oarecare măsură regulamentar: tricouri cu numere pe spate, chiloți, dar fără ghețe, toți fiind obligați să joace desculți. Echipa fiecărui ștrand are un conducător, un masor, iar jocurile sînt conduse de arbitri oficiali. Se joacă cu mingea de plastic și înscrierea unui gol stîrnete un adevărat vacarm, așa cum se întîmplă pe Marocana.

N-am putut răbda și, într-una din zile, mîinea m-a atras. Trebuie să mărturisesc că, cu toate resursele mele fizice, nu m-am descurcat prea bine. E firesc, fiindcă piciorul ce și mîinea se așundă în nisipul fin, mișcările devin greoaie și obosala își spune cuvîntul. M-a surprins rezistența tuturor fotbalistilor Copacabanei care poate și învidiază chiar și de un alergător de fond. Nicî presa nu neglijează interesul acestor meciuri interștrand. Zilnic, la Rio de Janeiro, ziarul publică ultimela rezultate, comentînd jocul spectaculos al unor echipe, în reportaje cuprîcînd chiar și ilustrații.

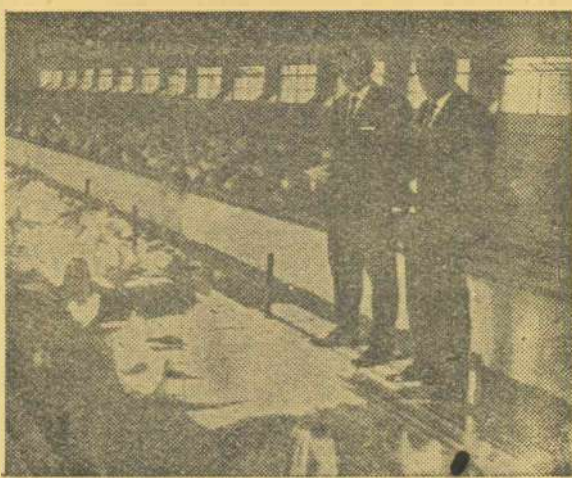
Pe lîngă armata de fotbalisti, zilnic plaja este bătută în lung și în lat de diverși specialisti care, fîră cîmășă scrobîtă și fîră pantaloni cu dungă, ci numai în chiloți de baie, cooptează pe cei mai talentați jucători. Nu sînt pușini aceia care, în scurt timp, au schimbat nisipul plajei cu gazonul marilor stadioane braziliene.

Desseori, mulți dintre jucătorii profesioniști vin pe plajă, nu ca să se odihnească, ci ca să mai joace fotbal acolo unde odinărul ț-au învățat. Tot aici a învățat și Pele abecoborul fotbalului. În timpul serviciului militar, Nilton Santos, după o permisie, au s-a prezentat în termen la cazarmă. Mai multe patrula au plecat în căutarea lui. Într-un tîrziu, a fost găsit pe plaja de la Copacabana, jucînd fotbal. Nilton se afla de dimineată acolo și timpal a trecut pe nasimțite. Oamenii din patrula, înțelegători, au asistat și ei cîteva ceasuri la meci și abia într-un tîrziu ț-au readus pe Nilton la cazarmă.

Jocul pe plajă nu conține nîcî după apusul soarelui. Cîte un stilp izolat pe plajă, cu cîte un bec înec nespar, adună în juru-i zeci de „fîntari” ce abia disting mîinea, dar jocul nu ia sfîrșit decît tîrziu după miezul nopții.

În timp ce bogătașii, îmbrăcați în smoking, se îndreaptă spre locuri de agrement, tinerii fără posibilități, în costum de baie, și-au ales cea mai iefină dar și cea mai îndrăgîită distracție, fotbalul.

Și astia timp est va exista plaja de la Copacabana, fotbalul brazilian nu se poate teme.

„Fermieri” într-una din hotele de la Los Alamos

Plopil de la... Los Alamos

Incidental sau simbolic, drumurile lui Di Stefano și Santamaria, doi din veteranii Realului, care se despărțiseră în ultimii ani ai activității lor fotbalistice (unul la Madrid, altul la Barcelona), s-au întrînit din nou, acum, după retragere. Și unde? Pe ruta Madrid—Barcelona, la

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

ORIZONTAL 1) Fundaș cipriot, a evoluat la București la 22 aprilie 1967 — Apărare practică de echipa oaspe. 2) A dat naționalii cipriote 4 jucători — Dur, ca terenul din Nicosia. — Este. 3) Locul primei confruntări cu echipa Ciprului în actualul campionat al Europei — Afliuent al Bistriței. 4) N — Fundaș al naționalii noastre în meciul de la Nicosia. 5) Literă bulgărească — Porțiune de arenă! — Echipa bucureșteană din categoria a II-a orășenească. 6) În dreptul echipei noastre, după întrecerea de la Nicosia — Prescurtare pentru Dumitriu II, cel mai bun din 22 în recentul meci cu Cipru — Piano-forte. 7) Riu în Anglia — Mijloc de transport, prezent în ambele ținuturi cu echipa noastră — Insulă (tr) 8) Numele unor echipe din campionatele raionale sau orașenești — Component generic al „squadrului azzurro” ce și-a măsurat recent forțele cu echipa Ciprului 9) „...-SI-PI”, numele stadionului din Nicosia — A trecut de ultimul apărător — Uwe Seeler. 10) Richard... de Leu, unul din cuceritorii Ciprului (1191) — S-au succedat neîncetat la poarta lui

Varnavas, în meciul de la București. 11) Șuturile aducătoare de goluri ale lui Dumitriu — Sare a acidului acetic. 12) Spetează — Poftă de gol. — Inflamație a urechii. 13) Tre-cută de Dumitriu lui Ionescu sau invers — Dificile, ca meciurile cu Elveția și Italia din lumie ce urmează.

VERTICAL 1) Golgheter frunțat al campionatului, prezent printre realizatori și în meciul cu Cipru — Punctează nepăsător duritatea terenului din Nicosia. 2) Fotografii dinaintea fluierului de începere — Superioritatea noastră în întrecerile fotbalistice cu echipa Ciprului, 3) Pieptănătură — Jocul viguros și dîrz al cipriților. 4) Electroscop pozitiv — Marștoră mută a unei recente înfrîngerii a Angliei pe Wembley. 5) Năzuință — În lotul atacanților craioveni — Și (tr) 6. Atacant al „Progresului” — Jucătorul Petrovici de altădată al iugoslavilor. 7) În aer și la AEK! — Jocul fructuos al înaintașilor noștri în meciurile cu Cipru și Elveția. 8) Posibilitățile „modeste” ale jucătorilor cipriotei. 9) În lotul echipei noastre la primul meci cu Cipru —

20 de kilometri de capitală. Aci, la Los Alamos („Plopil” — în limba spaniolă) cei doi foști coechipieri și dintordeauna prieteni, au devenit coproprietari unei ferme. „Ranch”-ul lor, așezat într-o regiune pitorească, se întinde pe două hectare și are drept nucleu producție o crescătorie de păsări și de purceli de lapte. Dacă creșterea celor 16.000 de păsări, raționalizată și industrializată, le aduce frumoase beneficii, în schimb afacerea purcelilor de lapte le-a adus bătăie de cap. Vinduți către arendași la un preț neconvenabil, purcelii au adus un deficit de cîteva mii de pesetas. Ceea ce ț-a făcut pe un amic al celor doi foști jucători să simtească, spumîndu-le: „Revenoșteți că era mult mai simplu să joacă și să-ți încasezi primele”.

Afacerile sînt afaceri dar fotbalul e și el pe aproape de Los Alamos... Așa că Di Stefano și Santamaria se întîlnesc de două ori pe săptămîină la vechiul lor club madrilen pentru a juca cu foștii lor coechipieri. Mai ales că antrenamentele le prind bine întrucît Santamaria este totodată și antrenor al echipei de cadet (amatori) a Realului, iar Di Stefano este în posesia multor oferte care-l solicită ca antrenor. Cea mai tentantă pentru el, deși Di Stefano refuză să-și dezvăluie intențiile vîltorului apropiat, este cea primită din S.U.A., de la un club din Connecticut, care-l oferă cîteva zeci de mii de dolari pentru a selecționa și forma tineri jucători: din școlile regiunii. În același timp, însă, la Madrid, se vorbește despre posibilitatea ca după stîngerea totală a vechiului diferend cu clubul, Di Stefano să revină la Real în calitate de consilier. De aceea el este circumspect cînd se referă la Real ’67: „Este o bună echipă... Mai ales pe plan național, dar trebuie să așteptăm pentru a o putea aprecia și pe plan internațional”. Despre fotbalul actual însă Di Stefano e mai categoric: „Am impresia că în prezent pe teren este mai puțină clasă și mai puțină tehnică decît înainte. În schimb, tactica preumpăneste. Se vorbește mult și meciurile se joacă înainte de a se disputa”.

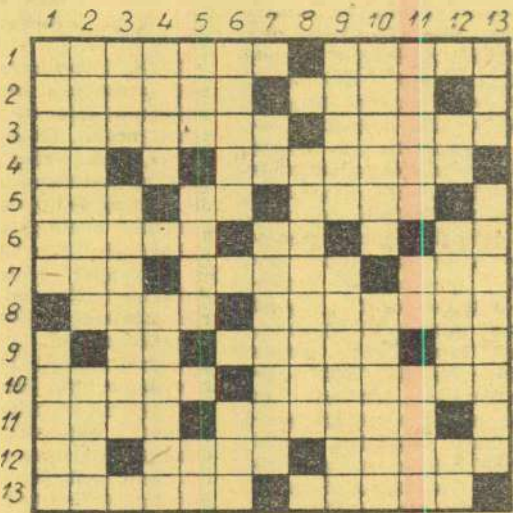
O interesantă similitudine în viața celor doi prieteni fiecare are cîte patru copii, trei fete și un băiat. Puștii sînt foarte îndrăgosiți de balonul rotund, la Los Alamos, pe lîngă bătrînii plopi, cresc doi pulandri... Și poate, peste ani, în echipa Real Madrid care va lupta în Cupa campionilor europeni, vor fi din nou alături pe teren Di Stefano și Santamaria!

BUCUREȘTI—NICOSIA

Legat de teren 10) Aprecieri neorespunzătoare a arbitrilor — Rude ale betonului. 11) Ștearsă, monotonă — Scorul de la Nicosia, în minutul 49 — Folositor echipei, cum a devenit jocul lui Dumitriu în timpul din urmă. 12) Negajie — Insulă plu-

toare — Pe tine. 13) „Salamina, echipa excelentă” lui Varnavas — Orientarea tactică a echipei noastre în meciurile cu echipa Ciprului. Cuvinte cunoscute mai puțin: URE, ILE.

G. C.

În cel mai mare oraș din Mozambique, Laurencio Marques, în cartierul populației de culoare, venea pe lume acum 25 de ani, într-o familie numeroasă, Eusebio da Silva Ferreira. Înainte chiar de a buclisi abecedarul, micul Eusebio a făcut cunoștință cu mingea. Iată și primul „manager”: senor Chico, cel care, iubind copiii și fotbalul, a alcătuit pentru el o echipă. Escudos cu escudos se adunau și din acești bani s-a cumpărat primul echipament și o minge adevărată. Copilaria și adolescența lui Eusebio sînt trepte pe drumul spinos dar plin de bucurii al gloriei fotbalistice. Iar cheia succesului era marele talent și pofta nescăpată de joc a celui ce, adolescent fiind, umise Mozambique. Numele său începe să circule și în ziarele sportive din Portugalia iar în anul 1960 Eusebio părăsește meșteșugurile natale și echipa sa Sporting, pentru Benfica Lisabona. Debutînd într-un meci internațional inter-cluburi Eusebio înscrie trei goluri în poarta celebrei echipe Santos. Eusebio devine titular la Benfica și vedeta sa numărul unu. Primul meci în reprezentativa Portugaliei a celnicu cu o surprinzătoare înfrîngere în fața Luxemburgului. El se menține însă în echipa națională făcînd apoi cîteva partide excelente, printre care cu Real Madrid și F. C. Santos.

La Londra, Benfica joacă în finala C.C.E., cu Milan dar pierde. Decepția lui Eusebio trece însă repede cînd foarte curînd vine la Lisabona prietena sa din copilărie, Flora. „Perla neagră” se întîlnește acum cu... dragostea! După ce face parte din echipa F.L.F.A. în meciul contra Angliei, la întorcerea de la Londra Eusebio intră în stagiul militar.

Prima operație militară a fost luarea amprentelor. Dia acel moment am devenit recruta nr. 1987/63 repartizat la Bateria I de instrucție R.A.A.F. (Regimento de Art'haris Antiaerea Fixa).

Am fost scutit de a mă duce să fac baie și de a mă tunde, cu condiția ca lungimea părului să corespundă „normelor”. În caz contrar urma să fiu tuns „zero”.

Ca și ceilalți „boboci” ne-am dus să luăm în primire echipamentul, conformîndu-mă și eu regulamentelor, ca toți ceilalți. Mi-am îmbrăcat uniforma, apoi m-am dus la oglindă ca să văd cum arăt. După ce m-am admirat, mi-am zis în sinea mea că „puteam să arăt și mai bine...”

Un ordin rostit cu o voce fermă mi-a atras atenția și m-a readus la realitate.

Am fost prins de noile obligații, astfel că aproape am uitat de fotbal, care fotbal care constituia viața mea. Însă numai pentru moment.

Afară, la poarta cazarmii, mă așteptau fotoreporterii. Vesnica curiozitate a ziaristului îi adusesse pînă aici. Am fost fotografiat pentru ziare. Părerea lor era că serviciul meu militar este de fapt o glumă și că eu sînt un „soldat de operetă”. Pînă la prînz n-am mai

făcut nimic. Apoi, cînd gornistul a sunat adunarea pentru masă, am plecat să mîncîm în oraș. La ora 13,30 m-am înapoiat pentru a continua programul și pentru a mă vaccina. Era o vineri, astfel că programul s-a terminat mai devreme, pentru a putea fi folosit din plin weekend-ul.

Sincer să fiu, nu pot spune că mă omoram cu instrucția, totuși prima zi de armată am trăit-o intens. Toți prietenii mei erau curioși să afle impresiile mele, doreau amănunte. Am fost acaparat de ei, încît mi-a fost greu să găsec un moment liber ca să-i scriu bătrînii mele mame, care acolo, departe, dorea să știe cum se desfășoară noua mea activitate și dacă sînt sau nu mulțumit.

A doua zi m-am întors la cazarmă, unde încep o viață nouă. O activitate diferită de cea de pînă acum, primele ore de instrucție: la stînga, la dreapta, înainte marș...

Azul meu s-a obișnuit cu noile voci — ordine — nu ale antrenorilor, ci ale ofițerilor și subofițerilor. Am învățat să minuiască arma, disciplinat și atent, executam ordinele superiorilor. Între timp mă antrenam în continuare și căutam să execut ordinele de serviciu în așa fel încît să pot împleți viața militară cu aceea de fotbalist profesionist.

Întrucît exista o echipă militară de fotbal, am fost chemat să iau parte la antrenamente. Cu această echipă am participat la diferite competiții internaționale. Am jucat împotriva echipelor militare ale Luxemburgului, Franței, Greciei și Spaniei, iar mai tîrziu din nou împotriva echipei Luxemburgului și Spaniei.

N-am fost totdeauna mulțumit, fiindcă nu totdeauna am jucat bine. De fiecare dată însă am depus maximum de efort ca să joc cît mai bine, să arăt tot ce știu, ca și cum aș fi jucat pentru clubul meu sau pentru echipa națională.

În 12 partide am înscris 9 goluri. De multe ori n-am reușit să marchez, însă de fiecare dată am abordat jocul cu multă voință și entuziasm ca și cum fiecare partidă ar fi constituit o finală din „Cupa campionilor europeni”.

TENTATIVA

După cîteva meciuri internaționale în Europa, a venit la rînd „Cupa națunilor” desfășurată în Brazilia, la

care participau echipele reprezentative ale Braziliei, Portugaliei, Argentinei și Angliei.

Erau meciuri extrem de grele. Personal nu prea eram încîntat. Nu atît pentru eforturile care trebuiau depuse, cît pentru viața austeră căreia trebuia să mă conformez. A fost o săptămîină lungă de cantonament și un drum obositor. Aveam nervii încordați la culme. Închipuiți-vă un tînar în vîrstă de 22 de ani care vizitează diferite capitale ale lumii și care, în mod practic, nu are voie să părăsească camera sa de hotel.

În plus, dintre toate aceste orașe, Rio de Janeiro este cel mai atractiv. De la fereastra camerei mele, priveam orașul ca un deținut, căruia grațiile de fier îi lasă, cu zgîrcenie, să pătrundă, din cînd în cînd, o rază de soare. Cît de mult doream să mă pot pierde în acea lume minunată, pe care o cunoșteam doar pe porțiunea pe care o vedeam din „celula” mea!...

Orașul cu freamătul său, cu dealurile care se vedeau după blocuri, acoperite cu vegetație tropicală sau porțiuni de teren unde creșteau măcămi, colibele celor nevoiași, mizere, gata să se prăbușească, deseori măturate de ploile torrențiale de la tropice, — „broținbos” — bobocii de trandafiri care prin grațiozitatea și frumusețea lor dau un aspect deosebit plajei... toate acestea pur și simplu mă fascinau.

În plus, locuiam în splendidul cartier „Copacabana”.

Trebuia să jucăm cu echipa națională a Argentinei. După cum era obiceiul, ne-am urcat devreme în camerele noastre. M-am trîntit pe pat, așa cum eram îmbrăcat, și mă uitam visător în tavan. Viața orașului, zgomotul lui, ajungeau pînă la mine. N-am rezistat ispitei, m-am sculat și m-am dus la fereaștră.

Miile de puncte luminoase desenau în întuneric un tablou fascinant. Peste tot, se ridicau spre cer umbrele manților prezentei pretutîndeni. În acea noapte tropicală, m-a cuprins dorul de evadare!

Ce-ar fi rău în asta? N-aș fi stat mult... numai un pic, să-mi satisfac curiozitatea care mă frîntăina atîta.

La fel ca mine, se gîndeau și alți jucători. Și minaiți de dorința de libertate, fie chiar și pentru cîteva ore, ne-am înțeles să plecăm din hotel.

Am coborît scările cu precauție. Deodată, în hol am auzit niște glasuri. Erau ale antrenorului nostru și încă ale unei persoane, care discuta. Am cîlit urechile. Cei doi criticau comportarea anumitor jucători, în special a celor de la clubul Benfica.

Într-adevăr, noi, jucătorii de la Benfica, era tot-

DE PRETU- TINDENI

„Lupii infometati”

Jucătorii faimoasei echipe engleze a „lupilor”, Wolverhampton, au înregistrat un disc microssillon care a fost lansat cu ocazia meciurilor decisive, de promovare în prima divizie, din acest sfârșit de sezon. Titlul discului? „Lupii infometati”... Se pare că și discul a avut contribuția sa în revenirea „lupilor” în rîndul celor mai bune echipe din Anglia.

Fantomas fotbalist

Se știe că fotbalistii americani joacă cu un fel de mască cu care-și apără nasul...

La aceeași soluție, masca, este hotărât să recurgă și antrenorul Gerard, al echipei franceze Stade de Paris, pentru jucătorul său Gordiano. Rănit la față într-un meci, acesta din urmă n-ave de pînă acord al medicilor pentru reintrovarea sa. Iată pentru ce, spre a-l convinge pe medic, antrenorul Gerard este decis să-i pună masca lui Gordiano — al cărui atu principal este, întimplător, chiar jocul de cap. El speră ca acest Fantomas fotbalist să fie recunoscut după... numărul de goluri.

Un arbitru scrupulos

Pentru a face cunoscută, în „avantpremieră”, cu jucătorii pe care-i va conduce în meciul retur Inter-T.S.K.A., de la Sofia, dar mai ales pentru a detecta trucurile și tipurile de înfrățiri proprii fiecăruia dintre ei, arbitru spaniol Zaragoza a cerut să vadă filmul primei partide. A vrut să-și cunoască mai bine „clientii”...

Rovelli—viitorul campion al golgeterilor francezi?

Hervé Rovelli este pe cale să bată recordul golgeterilor francezi deținut, cu 36 de goluri, de Gondet. În mare dispoziție de spirit, înaintașul central de la Saint Etienne a marcat în meciul cu Stade de Paris 4 din cele 7 goluri ale echipei sale, adăugînd, deocamdată numărul de 30 de goluri.

de-auna ținta criticilor destul de dese. Ni se impută că jucăm numai cînd avem poftă. Nu era adevărat. Omul doar nu este o mașină! Nu totdeauna puteam da maximum de randament, mai ales că eram destul de aglomerati cu jocurile. Participam concomitent la meciurile de campionat, „Cupa campionilor europeni” și cele ale echipei naționale.

Critica a provocat indignarea unora dintre noi, astfel că am fost auziți și încercarea noastră de a pleca a fost descoperită.

M-am rușinat ca un copil, surprins de părinți cînd face ceva interzis.

După o morală usturătoare, ne-am întors cu capul plecat în camerele noastre. Eram hotărît ca niciodată să nu mai încerc să ies în oraș fără asentimentul celor în drept.

Pentru această faptă am fost sancționat de federația de fotbal, care a calificat astfel purtarea mea: „părăsirea cantonamentului în perioada cînd acest lucru era interzis”.

UN NOU TRICOU ÎN COLECȚIE — TRICOUL U.E.F.A.

La începutul sezonului 1963—64 am jucat în Anglia în cadrul echipei F.I.F.A. Acum mă așteptă o nouă cinste: să joc în echipa U.E.F.A. La sfîrșitul sezonului, am apărut culorile Portugaliei în cinci întâlniri internaționale. Bilanțul n-a fost prea strălucit. Eu am contribuit la două victorii repute în străinătate, în compania echipelor Elveției și Belgiei și am mai jucat împotriva Angliei și Argentinei. În partida cu Argentina am fost învinși, în schimb, am terminat la egalitate cu echipa Angliei.

20 mai 1964. Partida contra Scandinaviei a avut loc la Copenhaga, pe care o cunoscusem din fugă, cu trei ani în urmă, cînd am fost cu Benfica care a jucat în compania echipei Aarhus. Atunci am fost basă spectator.

Împreună cu mine, a mai plecat la Copenhaga și José Augusto, selecționat și el în echipa U.E.F.A. care trebuia să întîlnească reprezentativa Scandinaviei, alcătuită cu prilejul „nuntii de aur” pe care o serba federația de fotbal a Danemarcei.

A fost o călătorie splendidă și un meci frumos din care n-au lipsit golurile. Jocul era așteptat cu un deosebit interes, în tribunele stadionului luînd loc 45.000 de spectatori.

Înainte de jocul au fost multe discuții privind scoa-

Un program internațional interesant, un campionat plin de necunoscute și cîteva probleme

SCRISOARE DIN SOFIA

Amatorii de fotbal din Bulgaria n-au de ce să se plîngă. Au suficiente motive să fie mulțumiți de emoționanta viață pe care le-o oferă stadionul.

● Pentru prima oară în istoria fotbalului bulgar, două echipe au ajuns în semifinalele marilor turnee europene. Este un succes incontestabil. Este adevărat că în „Cupa cupeilor” Slavia Sofia a pierdut pe teren propriu împotriva echipei scoțiene Glasgow Rangers (0—1), dar Slavia a jucat slab și a pierdut pe... merit. Glasgow a practicat un fotbal de pur stil britanic — sobru, atletic, plin de mișcare, lipsit de orice artificii.

Trebuie subliniat că acest meci a lăsat în umbra celeilalte mari semifinale, din „Cupa campionilor europeni”, T.S.K.A.—Internazionale. Cînd campioana bulgară a luat avionul spre Milano, marea majoritate a specialiștilor considerau că va avea soarta renumitelor echipe Torpedo-Moscova, Vasas Budapesta și Real Madrid. Meciul nul de pe San Siro a fost însă o surpriză extraordinară care a multiplicat interesul — deja excepțional — al celui de-al doilea meci. La acesta marea Inter, cu toate stelele sale, n-a reușit decît tot un meci egal.

A jucat slab și campionii Bulgariei au pierdut ocazia să înscrie în palmaresul lor o mare performanță.

● Cu șase etape înainte de încheierea sale, campionatul bulgar este deosebit de pasionant. Există o singură certitudine: cînt echipe se bat cu șanse aproximativ egale pentru titlu.

Botev Plovdiv, mult timp lider, era pînă de curînd marea favorită. Cu trei săptămîni în urmă a reușit marea surpriză de a învinge pe T.S.K.A. pe propriul ei teren, la Sofia, cu 3—1. Jucînd în stilul lui Inter, cu contraatacuri în care au fost valorificate posibilitățile lui Dermendjev și Popov, Botev a produs o puternică impresie sofioților. Din păcate, pînă la sfîrșitul campionatului, Botev nu va avea mai multe „acasă”, deoarece în etapa următoare meciul cu T.S.K.A., cu ocazia meciului cu Levski, pe terenul de la Plovdiv s-a produs un

mare scandal. Suspendarea terenului de la Plovdiv a avut, se pare, consecințe psihologice deosebite duminică următoare Botev a jucat foarte slab pierzînd net partida cu Locomotiv Sofia cu (0—2).

Slavia Sofia are și ea posibilități să cîștige titlul la care aspiră de 22 de ani fără succes. Echipa are o apărare solidă, condusă excelent de internaționalul Șalamanov. Slăbiciunea acestei formații este însă incapacitatea liniei de atac, una din cele mai neficace din prima divizie.

Levski Sofia ar avea și ea destule șanse la titlu dar se pare că albaștrii sînt urmăriți de ghinion. Forța echipei, linia de atac, cea mai eficientă din prima divizie, va avea, însă, de suportat ultima accidentare a „liderului” său, Asparuhov, și lipsa a două — trei elemente de valoare din înaintarea sofioților.

Campioana, T.S.K.A., devine celebră în urma triplului său meci cu Internazionale, credem că are destule rezerve fizice și morale pentru un finis foarte puternic. Să nu uităm că Iakimov, Penev, Raikov, Tanev, Radlev et. comp. au o valoare de prim ordin și nu și-au spus încă ultimul cuvînt.

Locomotiv Sofia, campioană de toamnă, a cunoscut în această primăvară zile negre. Centrul său atacant, Kotkov, pedepsit de federație pentru că nu a respectat regulul de viață sportivă, a pierdut forma sa și este rareori văzut pe teren unde arată ca o umbră a fotbalistului de valoare din trecut. Problema Kotkov, ca și alte probleme, au creat o criză în echipa feroviarilor. Rămîne de văzut dacă linierii acestei echipe vor reuși să o ridice cu propriile lor forțe la locul întâi.

● În urma scandalului de la Plovdiv, cu ocazia meciului Botev—Levski, în care numeroase sticle de limonadă au fost aruncate după arbitru în timpul meciului și în urma meciului T.S.K.A.—Botev, în care arbitru Sterev a făcut grave greșeli, Federația bulgară de fotbal a luat măsuri severe. În afara suspendării terenului de la Plovdiv, federația a revizuit lista arbitrilor din prima categorie, eliminînd numeroase nume.

ȘTEFAN NOICOV
9. V. 1967

terea mea din echipa Europei. Pînă la urmă s-a vorbit și de discriminare rasială. Lucrurile au ajuns la un astfel de stadiu, încît unii vedeau încasări mai mici, în cazul cînd voi fi inclus în echipă.

Trebuie să recunosc că toate aceste discuții îmi pricinuiau griji. În momentul cînd echipa și-a făcut apariția pe teren, spectatorii și-au manifestat decepția, pentru faptul că eu nu eram în formație. Acest lucru m-a bucurat și am putut constata că temerile mele erau neîntemeiate. A răsuflat ușurat și antrenorul nostru, Helmuth Schön, care tot timpul a insistat să fiu introdus în echipa Europei.

Echipa U.E.F.A. era alcătuită din: Iașin (U.R.S.S.) — Bomba și Popluhar (Cehoslovacia), Wilson (Anglia) — Voronin (U.R.S.S.), Baxter (Scoția) — José Augusto (Portugalia), Van Himst (Belgia), Law (Scoția), Charlton (Anglia), ultimul fiind și căpitanul echipei.

Cînd s-a terminat prima repriză, cu scorul de 2—0 în favoarea noastră, nimeni nu credea că vor avea loc modificări în formație. Și totuși, ele s-au produs. Fiind accidentat, Bomba a fost înlocuit cu scoțianul Hamilton, iar eu l-am înlocuit pe Van Himst. Această schimbare a fost primită cu ovații de către spectatori. Cînd am apărut pe gazon, s-au auzit aplauzele celor din tribune, aplauze care nu mai conțineau.

În minutul 5 al reprizei secunde, Law a înscris al treilea gol pentru echipa U.E.F.A. Apoi, adversarii au redus la 1—3.

Între timp, eu am început „să mă orientez” pe teren și în min. 12 am înscris și eu un gol după ce primisem balonul de la Law.

Inserierea golului a mărit și mai mult entuziasmul spectatorilor, care m-au ovaționat. Victoria noastră a fost pecetluită de acest gol. Nimeni nu mai avea ezitări în această privință, chiar după ce jucătorul Bild a marcat pentru reprezentativa Scandinaviei al doilea gol.

Mulțumit de comportarea pe care am avut-o, am simțit satisfacție citînd și criticile și părerile adversarilor care îmi erau foarte favorabile. Sverre Andersen, portarul echipei Scandinaviei a declarat unui ziarist:

(Va urma)

Traducere de V. BENCOSCHI
(După versiunea în limba cehă din revista KOPANA)

DIVERSE DESPRE...

INTERNAZIONALE

În luptă pentru balon, doi dintre cei mai buni jucători ai triplei întîlniri Internaționale — Cerveno Zname: Mazzola și Penev

Fără să ne oprim asupra unui subiect de respirație mai largă, iată un mozaic de observații asupra lui Internazionale, culesc cu prilejul diverselor meciuri în care am urmărit direct echipa antrenată de Helenio Herrera și împropățate de recenta reintîlnire cu eu, cu ocazia jocului de la Sofia, cu T.S.K.A. Cerveno Zname, partidă care a contat — cum se știe foarte bine — pentru „Cupa campionilor europeni”.

LA CABINA. Și-acum am observat că nici înainte (cum este mai firesc) dar nici după meci nu există o atmosferă zgometoasă în cabina interștilor. Herrera cere cu strictețe o atitudine reținută, cit mai puțin expresivă, jucătorilor săi, chiar și atunci cînd abia s-a terminat un meci cu un rezultat mare. Jucătorii își iau, îndată ce au intrat în vestiare, lucrurile pe care le-au ocupat la echipare și așteaptă ca medicul lor, apreciatul doctor Quarenghi, să le efectueze sumarul examen de după meci. Fumătorilor li se permite o țigară. Se aprinde o singură țigară, în fapt, aceea așteptată cu mare plăcere mai ales de Iair. „Mugul” nu obișnuiește să facă observații generale, cel mult cite una, adresată — scurt — unuia sau altuia dintre oamenii lui. În timpul pauzei se respectă sever recomandarea ca primele 7—8 minute nimeni să nu vorbească, astfel ca posibilitatea de recuperare să prezinte maximum de eficiență în minimum de timp. Cu 2—3 minute înainte de presupusul moment al fluierului de rechemare la joc, antrenorul își prezintă, în fraze scurte și clare, observațiile primei reprize și — tot așa de concis — recomandările pentru cele 45 de minute care urmează. Nici un jucător nu are voie să părăsească vestiarul decît la dispoziția antrenorului iar plecarea spre teren se face într-un tempo susținut, chiar culoarele spre suprafața de joc fiind utilizate pentru scurte sprinturi, mișcări de încălzire.

PE TEREN. Alți meciul de la Sofia, văzut la fața locului, cit și acela urmărit la televiziune — disputat la Bologna — tot în compania campioaneli Bulgariei, ne-au întărit convingerea că Internazionale aplică într-un sens mult mai larg marcajul om la om.

Pînă nu de mult, Herrera aplica această metodă defensivă numai cu doi dintre apărătorii lui: Burgnich și Bedin. Acum a extins-o la Facchetti și Guarneri și, prin rotație, Suarez și Corso. Iată, spre exemplificare, cum a „împerecheat” antrenorul italianilor pe apărătorii lui cu atacanții lui Cerveno Zname. Cel mai periculos și numit înaintaș advers a fost repartizat — ca de obicei — lui Burgnich. Era vorba de Iakimov. Tot Burgnich îl avusese în grijă pe Forkas, în meciurile cu Vasas, pe Streltov în acela cu Torpedo, pe Amancio în înfrîngere cu Real Madrid; pentru rest, iată perechile apărător-atacant: Facchetti o jucat la extremul dreapta Atanasov, Guarneri la Tanev, Corso sau Domenighini la Nikodimov. Ni se pare interesant de semnălat că, spre deosebire de alte partide, Herrera a încredințat lui Bedin, la Sofia, misiunea de principal susținător al perechii de so Mazzola—Capellini, cu care a și avansat de mai multe ori — mai ales în repriza secundă — spre poarta lui Iordanov.

Din aceste constatări reiese că „mugul” a devenit mult mai elastic în privința sistemului defensiv. Apărarea lui Internazionale, care a strălucit dintotdeauna prin plasamentul excelent al fundasilor centrali, dar și prin eficacitatea în deposedare a fundasilor laterali, ni se pare în progres și ea mobilizată. Numai că, noile cerințe ale lui Herrera pretind un consum sporit de energie, rezistență în plus. Și, foarte solicitată pe toate fronturile (campionat, cupă, C.C.F. reprezentativă), campioana italiană dă vădit semne de oboseală. Chiar declarația lui „don H.H.” din seara victoriei de la Bologna, spune foarte mult: „Da, oboseala ne stăpînește, dar vom continua să luptăm peste tot...”

După întîlnirea de duminică trecută, cu Juventus, pe Internazionale o așteaptă un joc de mare tensiune — în această duminică — cu Napoli, apoi o deplasare la Mantova, la patru zile înainte de finalul „Cupei campionilor europeni” de la Lisabona. Fiecare dintre aceste probe ne va demonstra dacă Internazionale reușește să învingă pe cel mai periculos adversar al său în acest moment: oboseala.

Eftimie IONESCU

Fotbal

REVISTA SAPTĂMINALĂ
Redacția și ad-ția: București, Bd. Mărăști 26,
raionul 30 Decembrie, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupas, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teoșcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjuncț), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Bobocca

(Urmare din pag. 1)

mult chiar, la Konya (la peste 250 de km de Ankara) — al șaselea sau al șaptelea oraș al Turciei — unde echipa noastră a jucat în cadrul grupei C, unde există un stadion modern, complex (teren de fotbal, pistă de atletism, velodrom) nici un spectator nu s-a mișcat din tribune deși ploaia cu găleata.

La reușita spectacolului sportiv al acestei grupe și-a adus o contribuție și echipa română. Rezultatul realizat de ea (locul al patrulea în grupă) nu este însă de natură să ne satisfacă. Am prezentat echipa cu cei mai tineri jucători dintre echipele adverse direct, R.D.G., Suedia și U.R.S.S., juniori adevărați. Acesta este un drum sănătos de la care nu trebuie să ne abatem, chiar dacă alte țări și din celelalte grupe au participat cu fotbaliști mult depășiți ca vîrstă, cu un gabarit impresionant, cum s-a întâmplat și la această ediție.

Dar am fi dorit ca pe lângă unele calități arătate de echipa noastră (tehnică bună, cunoștințele tactice care au ajutat-o să domine majoritatea timpului de joc, combativitate și dăruire de sine), să arate că știe cum trebuie combătute apărările aglomerate, cum să obțină câteva goluri decisive din puzderia de ocazii avute.

Dezavantajată de diferența de talie și greutate (din motivele arătate), reprezentativa română și-a atras simpatia și aprecierile spectatorilor și specialiștilor după primul meci cu R.D. Germană (1-0) pentru jocul tehnic și curat, repetat apoi și în celelalte partide. Cu toate că pare paradoxal, dar în toate jocurile echipa a dominat teritorial și a beneficiat de un număr de ocazii mai mare decît adversarele ei. În cele două jocuri pe care le-am pierdut (cu Suedia și U.R.S.S.), ea a început bine (cu multe șanse de a deschide scorul în primele zece minute), pînă la pauză forțele s-au echilibrat, dar repriza secundă ne-a aparținut ca superioritate teritorială integral. Au tras frecvent la poartă, dar au ratat incredibil de mult, datorită probabil lipsei de rutină, care generează o emotivitate ce perturbă precizia execuțiilor. Fără să mai adăugăm și câteva momente de neșansă (în fiecare meci au tras în bară: la 0-0 cu Suedia, la 0-1 cu U.R.S.S.), indisponibilitatea lui Manea, nerestabilită după o întindere musculară, precum și unele erori de arbitraj. Rezultatele noastre se cunosc: 1-0 cu R.D.G., 0-1 cu Suedia, 0-2 cu U.R.S.S., locul IV în grupă.

Cert este că ineficacitatea manifestată în fața apărărilor aglomerate, datorită unor carențe de ordin tactic și unei modeste experiențe de concurs (în corelație cu vîrsta), a privat echipa noastră de un rezultat mai bun, îndreptățit prin talentul jucătorilor, dominarea teritorială și marele număr de ocazii irosite. Astfel, trebuie să ne consolăm numai cu calificativul de „cea mai tehnică echipă” din grupă, acordat de specialiștii formațiilor României și Suediei la terminarea jocurilor preliminare, însă aceasta este prea puțin față de condițiile bune de pregătire avute de jucători și antrenori.

★

Miercuri dimineața lotul nostru a părăsit Ankara cu destinația Istanbul, unde va asista joi, la semifinalele turneului: Turcia — U.R.S.S. și Anglia — Franța.

CE-I NOU ÎN ECHIPA ELVEȚIEI?

● Foni se consultă cu Ballabio ● Stocker, debutantul care și-a cucerit locul pentru meciul cu România ● Atacul va fi schimbat pentru intilnirea de la 24 mai

(Urmare din pag. 1)

punct de intrebare îl reprezintă postul de fundaș stînga. Aici a fost verificat un alt debutant, Firter, care a jucat însă nesigur. Ce vor face Foni și Ballabio? Se pare că vor recurge la un compromis, utilizîndu-l aici pe Hosp, mijloc de specialitate, dar capabil să se acomodeze și cu postul de fundaș, datorită gradului său de tehnicitate. El figura în unsprezecele ce trebuia să intre pe teren în jocul dela 3 mai dar — în ultimul moment — i-a fost preferat un alt internațional reputat, Dürr — care a jucat satisfăcător alături de colegul său din linia de mijloc, Odermatt — autorul golului marcat de echipa Elveției.

Atacul dă ncliniste selecționerilor elvețieni. „Înaintași echipei lui Foni,

scrie ziaristul cehoslovac Indrich Pejchar în „Kopana”-Praga, s-au mișcat rapid și foarte inventiv în fața apărării noastre. Ei au inițiat, la începutul fiecărei reprize atacuri periculoase, susținute. Le-a lipsit însă forța de finalizare”. Spre a elimina această scădere, antrenorul Ballabio a schimbat, chiar la pauza intilnirii cu Cehoslovacia, pe rafinatul extrem dreapta Vuilleumier cu mai băstiosul Frigeli, dar lucrurile nu s-au schimbat prea mult în bine. Aripa care nu pune probleme este aceea stîngă, Künzli-Quentin, care a ratat destul, dar și-a și creat multe situații. Intrebarea este dacă va fi menținut ca virf de atac dreapta Blätter sau se va face apel la un jucător mai puternic, care să angajeze lupta fără ezitare cu fundașii adversi.

Pînă la sfîrșitul acestei stăpî-

mini, responsabilii echipei naționale elvețiene vor definitiva lotul de 18 jucători, extras de pe lista de 22 ce trebuie înaintată la U.E.F.A. cu 10 zile înaintea meciului, deci pînă la 14 mai.

● Federația elvețiană a stabilit ca intilnirea dela 24 mai, cu echipa României, să se desfășoare în noaptea pe stadionul municipal din Zürich. Ora începerii meciului: 20,30 (ora locală), ora 21,30 (București).

● Intilnirea dela 24 mai va fi condusă de trei arbitri spanioli. După toate probabilitățile la centru va funcționa Zoraquegui, același care a condus — recent — partida Cervenozneme-Internaționale din C.C.E.

Cu toată opoziția elvețianului Richard Dürr, cehoslovacul Geleta marchează primul gol al echipei sale. Foto: A.S.L.

LEGENDARUL ZAMORA IAR ÎN ACTUALITATE

Numele celebrului portar spaniol de altă dată, Ricardo Zamora, e din nou în discuție. Fosta vedetă a fotbalului mondial a primit recent trofeul „Don Quijote”, o statueta de argint, trofeu instituit de ziaristii mexicani pentru a răsplăti pe sportivi care au arătat cea mai mare voință în activitatea lor pe terenurile de întrecere.

BOBBY „BĂTUT” DE JACKIE!

Manchester United a devenit campioană a Angliei pe acest an fotbalistic 1966-67. În ultima etapă, echipa lui Bobby Charlton și-a onorat titlul învingînd la Londra pe West Ham cu 6-1. Bobby a marcat 3 goluri, dar acest lucru n-a fost de ajuns

Fotbal Fotbal Fotbal Fotbal

● Faimosul club londonez, Arsenal, „echipa tunarilor”, va susține, între 18 mai și 5 iunie, patru meciuri în Cipru.

● Real Madrid are suporteri și în Mexic. La recentul său meci amical cu West Ham, disputat la Houston, în Texas, s-au deplasat 4000 de spectatori mexicani!...

● În vederea finalei „Cupel Cupelor” (31 mai) stadionul din Nürnberg își va mări capacitatea cu 4000 de locuri (de la 63 la 67 000).

M O Z A I C

● În primele 15 etape de campionat, în Bulgaria au fost înregistrați 2 308 000 spectatori, ceea ce reprezintă o medie de 155 866 de etapai sau 19 233 de meci. Cel mai mult i-a atras echipa Levski din Sofia: 606 000.

● Federația maghiară a perfectat un joc amical Ungaria-Scotia, care se va disputa la 3 august la Glasgow.

pentru a face din deținătorul „Balonului de aur” și cel mai bun fotbalist englez al anului, titlu care i-a fost atribuit lui Jackie Charlton! Oricum, trofeul rămîne în familie! (Anul trecut îi revenise lui Bobby). Pe locul secund, în clasament, cu 2 voturi mai puțin, s-a clasat Geoff Hurst, jucătorul care a marcat 3 goluri în finala campionatului mondial.

CONTRA „BURSEI NEGRE”!

O noutate în fotbalul englez. Pentru a evita vînderea la bursa neagră a biletelor de intrare la finala Cupei Angliei (Chelsea — Tottenham), fiecare persoană care va primi un bilet va trebui să-și dea numele și adresa.

Repartizarea biletelor puse în vînzare se face astfel: cele două cluburi finaliste, cîte 16 000 de bilete fiecare; celelalte cluburi profesioniiste din Anglia, în total 21 000; federațiile provinciale 40 000 iar restul de 6290 de bilete sînt rezervate pentru diverse personalități.

Fotbal Fotbal Fotbal Fotbal

M O Z A I C

● Vestea bună pentru amatorii de fotbal din R. F. a Germaniei: Beckenbauer, cunoscutul internațional, și-a prelungeț contractul cu clubul Bayern München, pînă în iulie 1970. În ultima vreme au circulat zvonuri că el va pleca în străinătate.

● Vittorio Pozzo, fostul conducător al „squadrei azzurri” — echipa Italiei, a fost sărbătorit de ziaristii

italieni. El a primit medalia de aur a presei sportive. Pozzo activează încă, dar ca ziarist sportiv

● Un arbitru spaniol, Medina Iglesias, a acordat trei lovituri de la 11 m, în meciuri de campionat, echipelor oaspe. Mare curaj!...

● În ultimul joc de campionat, Gento a marcat al 58-lea gol al lui Real Madrid și al 217-lea gol al său în cele 621 meciuri disputate pentru formația madrilenă.

PORTUGALIA

Etapa 26

BENFICA A ÎNCHEIAT CAMPIONATUL ÎN STIL DE MARE ECHIPĂ.

Rezultatele ultimei etape: Belenenses — Setubal 0-2; Beira Mar — Benfica 0-3!; Guimarães — San Joansense 2-1; Leixoes — F. C. Porto 0-1; Varzim — Braga 1-0; Sporting — Academica 0-0; CUP — Atletico 4-3. Clasament final: 1. Benfica 43 p., 2. Academica 40 p.

U. R. S. S.

Etapa 5

TORPEDO A CÎȘTIGAT U-NUL DIN DERBURILE MOSCOVELI.

Rezultate: S.K.A. Rostov — Sahtior 1-2; Dinamo Minsk — Zenith Leningrad 3-0; Av. Kuibisev — T.S.K.A. Moscova 0-0; Cernomorot Odessa — Dinamo Kiev 0-0; Neftianik Baku — Ararat 0-0; Pahtakor Taškent — Kalpat Alma Ata 2-0; Torpedo Kutaisi — Dinamo Tbilisi 1-1. Clasament: Dinamo Moscova 7 p., Dinamo Minsk 7 p., Pahtakor Taškent 7 p., Sahtior Doneț 7 p., T.S.K.A. Moscova 6 p., Dinamo Kiev 6 p., S.K.A. Rostov 6 p.

ITALIA

Etapa 31

INTER „A CLACAT” LA TORINO.

Rezultate: Atalanta — Cagliari 1-0; Foggia — Torino 0-0; Juventus — Internazionale 1-0; Lanerossi — Lecco 3-0; Lazio — Brescia 0-2; A. C. Milan — A. S. Roma 3-1; Napoli — Fiorentina 1-2; Ferrara — Mantova 1-1; Venezia — Bologna 1-2. Clasament: Internazionale 46 p., Juventus 44 p., Bologna 40 p., Fiorentina 39 p.

BULGARIA

Etapa 24

„TRIO-UL” BOTEV PLOVDIV, LEVSKI, SLAVIA ÎSI DISPUTĂ CU ARDOARE ȘANSELE LA TITLU.

Rezultate: Botev Burgas — Lokomotiv Sofia 4-0; Botev Vrața — Locomotiv Plovdiv 3-2; Spartak Plovdiv — Minior 3-0; Durav — Beroe 1-0; Spartak Sofia — Dobrojdja 3-1; Marek — Levski 1-1; Botev Plovdiv — Cernomore 1-1. Clasament: Botev Plovdiv 30 p., Levski 21 p., Slavia 29 p.

CEHOSLOVACIA

Etapa 21

TRNAVA, ECHIPA CARE VINE...

Rezultate: Sparta — Kosice 2-1; Hradec — Slavia 1-1; Inter — Brno 4-1; Teplice — Dukla 1-1; Locomotiva — Slovan 0-1; Trenčín — Zilina 8-0; Bohemians — Trnava 1-3. Clasament: Slovan 29 p., Sparta 29 p., Trnava 28 p., Dukla 27 p., Slavia 26 p.

BELGIA

Etapa 30

ANDERLECHT A CÎȘTIGAT AL PATRULEA TITLU CONSECUTIV!

Rezultatele ultimei etape: Liege — Racing White 2-2; Beringen — Beerschot 0-1; Standard — La Gantoise 4-2; Anderlecht — Milleur 2-0; F. C. Bruges — Charleroi 5-1; Daring — Malines 2-0; St. Trond — Wargem 1-0; Antwerp — F. C. Liège 1-1. Clasamentul final: 1. Anderlecht 47 p., 2. F. C. Bruges 45 p., 3. F. C. Liège 30 p.

IUGOSLAVIA

Etapa 23

O ZI „NEAGRĂ” PENTRU ECHIPELE BELGRADENE.

Rezultate: Dinamo Zagreb — Partizan Belgrad 3-1; Volvodina — Olimpija 1-0; Sutjeska — Velej 1-0; Celik — Zelenicear 2-2; Vardar — Hajduk 1-0; O.F.K. Belgrad — Zagreb 1-2; Sarajevo — Rijeka 2-0; Steaua roșie — Radnicki Nis 2-3. Clasament: 1. Sarajevo 33 p., 2. Partizan 30 p., 3. Dinamo Zagreb 30 p., 4. Steaua roșie 27 p., 5. Volvodina 27 p.